

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

angielski

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki

Swipe to change

Niewypłacalność/upadłość

Estonia

W przepisach estońskich przewiduje się trzy różne rodzaje postępowań w przedmiocie upadłości: postępowanie upadłościowe, postępowanie restrukturyzacyjne (w przedmiocie restrukturyzacji przedsiębiorstwa) oraz postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia. Postępowanie upadłościowe jest uregulowane w ustawie o upadłości, przepisy dotyczące restrukturyzacji przedsiębiorstwa zawiera ustawa o restrukturyzacji, a przepisy dotyczące restrukturyzacji zadłużenia – ustawa o restrukturyzacji zadłużenia i ochronie długów. Ustawy są dostępne w językach estońskim i angielskim na stronie internetowej dziennika urzędowego (Riigi Teataja).

Celem postępowania upadłościowego jest zaspokojenie roszczeń wierzycieli z majątku dłużnika poprzez jego sprzedaż lub przywrócenie przedsiębiorstwu dłużnika zdolności wykonywania zobowiązań. W drodze postępowania upadłościowego dłużnik będący osobą fizyczną uzyskuje możliwość zwolnienia z zobowiązań. W toku postępowania upadłościowego ustala się przyczynę niewypłacalności dłużnika.

Celem postępowania restrukturyzacyjnego jest uwzględnienie interesów i ochrona praw przedsiębiorców, wierzycieli i osób trzecich w toku restrukturyzacji przedsiębiorstwa. Restrukturyzacja przedsiębiorstwa oznacza zastosowanie zbioru środków umożliwiających przedsiębiorstwu przezwyciężenie trudności gospodarczych, przywrócenie płynności, zwiększenie rentowności oraz zapewnienie zrównoważonego zarządzania przedsiębiorstwem.

Celem postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia jest ułatwienie restrukturyzacji zadłużenia osoby fizycznej, która ma problemy z wypłacalnością (dłużnika), aby przezwyciężyć tego rodzaju problemy i uniknąć postępowania upadłościowego. Postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia umożliwia dłużnikowi restrukturyzację zobowiązań pieniężnych (zadłużenia prywatnego) poprzez przedłużenie terminu na wywiązanie się z zobowiązania, umożliwienie spłaty zadłużenia w ratach lub zmniejszenie zakresu zobowiązania.

Zakres stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego obejmuje postępowanie upadłościowe. Zakres stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (wersja przekształcona) obejmuje postępowanie upadłościowe oraz postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia.

1 Wobec jakiego podmiotu można wszcząć postępowanie upadłościowe?

Zgodnie z prawem estońskim osobą fizyczną jest człowiek, natomiast osobą prawną jest podmiot prawny utworzony na podstawie przepisów prawa. Osoba prawna może być osobą prawną prawa prywatnego albo osobą prawną prawa publicznego. „Osoba prawna prawa prywatnego” oznacza osobę prawną założoną w interesie prywatnym zgodnie z ustawą dotyczącą odpowiedniego rodzaju osoby prawnej. Spółki jawne, spółki komandytowe, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjne, spółdzielnie, fundacje i organizacje non-profit są osobami prawnymi prawa prywatnego. Państwo, organy samorządu terytorialnego i inne osoby prawne założone w interesie publicznym zgodnie z dotyczącymi ich przepisami są osobami prawnymi prawa publicznego.

1. Postępowanie upadłościowe

Postępowanie upadłościowe można wszcząć zarówno wobec osób prawnych, jak i wobec osób fizycznych, niezależnie od tego, czy dana osoba fizyczna jest przedsiębiorcą. Państwo lub organ samorządu terytorialnego nie mogą ogłosić upadłości.

2. Postępowanie restrukturyzacyjne

Postępowanie restrukturyzacyjne można wszcząć wyłącznie wobec osób prawnych prawa prywatnego.

3. Postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia

Postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia można wszcząć wobec osób fizycznych, które mają problemy z wypłacalnością, niezależnie od tego, czy są przedsiębiorcami. O restrukturyzację zadłużenia może wnieść dłużnik, którego miejsce zamieszkania znajduje się w Estonii i który zamieszkiwał w Estonii przez okres nie krótszy niż dwa lata przed złożeniem wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

2 Jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby można było wszcząć postępowanie upadłościowe?

1. Postępowanie upadłościowe

Upadłość oznacza niewypłacalność dłużnika stwierdzoną postanowieniem sądu. Pierwszą główną przesłanką wszczęcia postępowania upadłościowego jest zatem niewypłacalność dłużnika.

Dłużnik jest niewypłacalny, jeżeli nie jest w stanie zaspokoić roszczeń wierzycieli ze względu na swoją sytuację finansową i niezdolność ta nie jest przejściowa. Dłużnik będący osobą prawną jest niewypłacalny również wtedy, gdy jego majątek nie wystarcza na pokrycie jego zobowiązań oraz ze względu na sytuację finansową dłużnika stan ten nie jest przejściowy. W przypadku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez dłużnika sąd ogłosi upadłość również wówczas, gdy prawdopodobne jest, iż stan niewypłacalności wystąpi w przyszłości. W przypadku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez dłużnika domniemywa się, iż dłużnik jest niewypłacalny.

Drugą główną przesłanką wszczęcia postępowania upadłościowego jest złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości przez dłużnika lub wierzyciela.

Wniosek o ogłoszenie upadłości złożony przez dłużnika dłużnik musi zawierać uzasadnienie. W przypadku złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez wierzyciela wierzyciel musi uzasadnić niewypłacalność dłużnika oraz udowodnić istnienie roszczenia.

Sąd może zażądać od wierzyciela składającego wniosek uiszczenia określonej przez sąd sumy pieniężnej jako zaliczki na pokrycie wynagrodzenia i wydatków zarządcy tymczasowego, jeżeli istnieją podstawy, by przypuszczać, że masa upadłości jest niewystarczająca do ich pokrycia. Jeżeli wierzyciel nie wpłaci zaliczki, postępowanie zostanie umorzone.

Sąd odmówi dopuszczenia wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego przez wierzyciela, jeżeli we wniosku o ogłoszenie upadłości nie zostanie wykazane istnienie roszczenia wnioskodawcy wobec dłużnika, jeżeli we wniosku o ogłoszenie upadłości nie zostanie uzasadniona niewypłacalność dłużnika lub jeżeli

wniosek o ogłoszenie upadłości opiera się na wierzytelności, do której ma zastosowanie plan restrukturyzacyjny lub plan restrukturyzacji zadłużenia. Sąd odmówi dopuszczenia wniosku o ogłoszenie upadłości również wówczas, gdy zaistnieją jakiegokolwiek inne przesłanki przewidziane w kodeksie postępowania cywilnego.

Sąd zakończy postępowanie, wydając postanowienie o jego umorzeniu bez ogłaszania upadłości, niezależnie od niewypłacalności dłużnika, jeżeli majątek dłużnika nie wystarcza do pokrycia kosztów i wydatków poniesionych w toku postępowania upadłościowego oraz jeżeli niemożliwe jest odzyskanie składników majątku lub zgłoszenie roszczeń ich zwrotu lub wytoczenie powództwa przeciwko członkowi organu zarządzającego.

Sąd ogłasza upadłość postanowieniem (postanowienie o ogłoszeniu upadłości). W postanowieniu o ogłoszeniu upadłości sąd musi oznaczyć godzinę ogłoszenia upadłości. Postępowanie upadłościowe rozpoczyna się od ogłoszenia upadłości.

Zawiadomienie o ogłoszeniu upadłości jest niezwłocznie publikowane w dzienniku urzędowym (Ametlikud Teadaanded).

Postanowienie o ogłoszeniu upadłości jest objęte rygorem natychmiastowej wykonalności. Wykonania postanowienia o ogłoszeniu upadłości nie można zawiesić ani odroczyć, nie można także zmienić sposobu lub procedury przewidzianych w przepisach w odniesieniu do wykonania postanowienia o ogłoszeniu upadłości. Jeżeli sąd wyższej instancji uchyli postanowienie o ogłoszeniu upadłości, pozostaje to bez uszczerbku dla ważności czynności prawnych dokonanych przez zarządcę lub w stosunku do zarządcy. Dłużnik i wierzyciel składający wniosek mogą wnieść zażalenie na postanowienie o ogłoszeniu upadłości w terminie 15 od dnia publikacji zawiadomienia o upadłości. Dłużnik i składający wniosek o ogłoszenie upadłości mogą odwołać się od postanowienia sądu okręgowego (*ringkonnakohus*) w przedmiocie zażalenia na postanowienie do Sądu Najwyższego. Zarządca nie może wnieść zażalenia w imieniu dłużnika ani reprezentować dłużnika w toku postępowania w sprawie zażalenia.

Czas trwania postępowania upadłościowego w Estonii jest stosunkowo długi. Postępowania kończące się umorzeniem bez ogłoszenia upadłości trwają średnio 94 dni w przypadku osób prawnych i 85 dni w przypadku osób fizycznych. Wypracowanie planu podziału, na podstawie którego można dokonać spłaty wierzycieli, zajmowało średnio 462 dni w przypadku osób prawnych i 455 dni w przypadku osób fizycznych. Postępowania upadłościowe kończące się zawarciem układu trwają średnio 340 dni w przypadku osób prawnych i 352 dni w przypadku osób fizycznych. Najdłużej trwają postępowania upadłościowe kończące się umorzeniem po ogłoszeniu upadłości, tj. średnio 745 dni w przypadku osób prawnych i 709 dni w przypadku osób fizycznych. Czas trwania całego postępowania, tj. od chwili złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości do chwili zakończenia postępowania upadłościowego, wynosi średnio 270–280 dni [1].

Jeżeli w toku postępowania upadłościowego istnieje konieczność publikacji zawiadomienia lub pisma procesowego, tego rodzaju zawiadomienie lub pismo procesowe należy ogłosić w dzienniku urzędowym. Sąd może opublikować zawiadomienie dotyczące terminu i miejsca rozpatrywania wniosku o ogłoszenie upadłości w dzienniku urzędowym. Sąd bezzwłocznie opublikuje zawiadomienie dotyczące postanowienia o ogłoszeniu upadłości wydanego w stosunku do dłużnika (zawiadomienie o upadłości) w dzienniku urzędowym.

Przed ogłoszeniem upadłości i wszczęciem postępowania upadłościowego przeprowadza się tzw. postępowanie wstępne. Jeżeli sąd postanowi dopuścić wniosek o ogłoszenie upadłości, powoła zarządcę tymczasowego. Sąd może również odmówić powołania zarządcy tymczasowego z uwagi na sytuację finansową dłużnika i ogłosić jego upadłość. Jeżeli sąd nie powoła zarządcy tymczasowego, postępowanie nie będzie kontynuowane na podstawie wniosku o ogłoszenie upadłości i zostanie ono zakończone. Zarządca tymczasowy ustala majątek dłużnika, w tym jego zobowiązania oraz identyfikuje postępowania egzekucyjne toczące się w stosunku do majątku dłużnika, a także sprawdza, czy majątek dłużnika wystarcza na zaspokojenie kosztów i wydatków poniesionych w toku postępowania upadłościowego. Zarządca tymczasowy przeprowadza ocenę sytuacji finansowej i wypłacalności dłużnika oraz perspektyw kontynuowania działalności przez przedsiębiorstwo dłużnika, a także – jeżeli dłużnik jest osobą prawną – perspektyw przywrócenia dłużnikowi zdolności wykonywania zobowiązań, zapewnia zabezpieczenie majątku dłużnika itd. Czynności podejmowane przez zarządcę tymczasowego muszą umożliwić rozstrzygnięcie, czy wniosek o ogłoszenie upadłości należy uwzględnić czy oddalić.

2. Postępowanie restrukturyzacyjne

Aby wszcząć postępowanie restrukturyzacyjne wobec przedsiębiorstwa, przedsiębiorca składa odpowiedni wniosek.

Sąd wszczyna postępowanie restrukturyzacyjne, jeżeli wniosek o restrukturyzację przedsiębiorstwa spełnia wymogi określone w kodeksie postępowania cywilnego i w ustawie o restrukturyzacji oraz jeżeli przedsiębiorca przedstawi wiarygodne dowody potwierdzające, że:

istnieje prawdopodobieństwo, iż przedsiębiorca stanie się niewypłacalny w przyszłości;

przedsiębiorstwo wymaga restrukturyzacji;

istnieje prawdopodobieństwo, że po restrukturyzacji zarządzanie przedsiębiorstwem będzie zrównoważone.

Postępowanie restrukturyzacyjne nie zostanie wszczęte, jeżeli:

wobec przedsiębiorcy wszczęto postępowanie upadłościowe;

sąd wydał orzeczenie nakazujące przymusową likwidację przedsiębiorstwa lub przeprowadzana jest likwidacja uzupełniająca;

minęły mniej niż dwa lata od zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego przeprowadzonego wobec przedsiębiorcy.

Jeżeli przedsiębiorca wnosi o restrukturyzację przedsiębiorstwa, sąd może również odmówić dopuszczenia wniosku, jeżeli przedsiębiorca nie przedstawi wiarygodnego dowodu potwierdzającego, że przedsiębiorstwo wymaga restrukturyzacji i że istnieje prawdopodobieństwo, iż po restrukturyzacji zarządzanie nim będzie zrównoważone.

Skuteczność postępowania restrukturyzacyjnego można ocenić na podstawie zatwierdzenia planu restrukturyzacji, które zajmuje średnio pół roku od chwili złożenia wniosku o restrukturyzację przedsiębiorstwa [2]. Do tego czasu należy również doliczyć czas przeznaczony na wykonanie planu restrukturyzacyjnego i osiągnięcie faktycznych wyników, który różni się w przypadku poszczególnych postępowań restrukturyzacyjnych.

Jeżeli sąd postanowił wszcząć postępowanie restrukturyzacyjne i wydał postanowienie o restrukturyzacji, doradca restrukturyzacyjny bezzwłocznie wyśle wierzycielom zawiadomienie o restrukturyzacji, powiadamiając ich o wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego oraz o zakresie roszczeń, jakie przysługują im wobec przedsiębiorcy zgodnie z listą wierzytelności.

W ramach postępowania restrukturyzacyjnego postępowanie wstępne toczy się od chwili złożenia wniosku o restrukturyzację przedsiębiorstwa do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacyjnego lub zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego. W okresie tym sąd zawiesza postępowanie egzekucyjne toczące się w stosunku do majątku przedsiębiorstwa do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacyjnego lub zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego, z wyjątkiem sytuacji, w której postępowanie egzekucyjne toczy się w celu zaspokojenia roszczenia z tytułu stosunku pracy lub roszczenia o zapłatę świadczenia alimentacyjnego; obliczanie odsetek od zadłużenia przeterminowanego lub kary umownej, których wysokość wzrasta wraz z upływem czasu, w odniesieniu do roszczenia wobec przedsiębiorcy zostaje zawieszona do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacyjnego. Sąd rozpatrujący sprawę może – na podstawie wniosku otrzymanego od przedsiębiorcy oraz za zgodą doradcy restrukturyzacyjnego, którą załącza się do wniosku – zawiesić postępowanie sądowe dotyczące roszczenia pieniężnego wobec przedsiębiorstwa do chwili zatwierdzenia restrukturyzacji lub zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego, z wyjątkiem roszczenia z tytułu stosunku pracy lub roszczenia o zapłatę świadczenia alimentacyjnego, w przedmiocie których nie wydano jeszcze orzeczenia; na podstawie wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego przez wierzyciela sąd odroczy wydanie

postanowienia o wszczęciu postępowania upadłościowego do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacyjnego lub zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego. Sąd wyznaczy doradcę restrukturyzacyjnego, który będzie prowadził działania do chwili zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego.

3. Postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia

Postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia umożliwia dłużnikowi restrukturyzację zobowiązań pieniężnych. Uznaje się, że dłużnik ma problemy z wypłacalnością, jeżeli nie jest w stanie – lub istnieje możliwość, że nie będzie w stanie – wywiązać się ze swoich zobowiązań w chwili, w której staną się one wymagalne.

Aby wszcząć postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia, dłużnik składa do sądu odpowiedni wniosek, do którego należy dołączyć między innymi plan restrukturyzacji zadłużenia wskazujący zobowiązania, które mają zostać zrestrukturyzowane, oraz sposób restrukturyzacji, jak również warunki wykonania planu restrukturyzacji zadłużenia. Przed złożeniem do sądu wniosku o restrukturyzację zadłużenia dłużnik musi podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu pozasądowej restrukturyzacji zadłużenia.

Sąd dopuści wniosek o restrukturyzację zadłużenia, jeżeli spełnia on przesłanki przewidziane w kodeksie postępowania cywilnego oraz w ustawie o restrukturyzacji zadłużenia i ochronie długów. Postanowienie o dopuszczalności wniosku zostanie doręczone dłużnikowi i wszystkim wierzycielom, którym przysługują wierzytelności, o których restrukturyzację ubiega się dłużnik. Postanowienie zostanie również ogłoszone w dzienniku urzędowym.

Sąd odrzuci wniosek o restrukturyzację zadłużenia, jeżeli:

ogłoszono upadłość dłużnika;

w ciągu dziesięciu lat poprzedzających złożenie wniosku sąd uwzględnił wniosek o restrukturyzację zadłużenia złożony przez dłużnika lub wniosek o zwolnienie z długów złożony przez dłużnika w toku postępowania upadłościowego;

dłużnik nie ma żadnych problemów z wypłacalnością lub ma problemy, które można łatwo przezwyciężyć bez konieczności restrukturyzacji zadłużenia, m.in. poprzez sprzedaż majątku dłużnika w celu spłaty zadłużenia w zakresie, w jakim można tego rozsądnie oczekiwać od dłużnika;

wniosek lub załączniki do wniosku nie spełniają wymogów prawnych.

Sąd może odrzucić wniosek o restrukturyzację zadłużenia, jeżeli:

nie jest prawdopodobne, by plan restrukturyzacji zadłużenia zaproponowany przez dłużnika został zatwierdzony lub wykonany, biorąc pod uwagę między innymi wypłacalność dłużnika w ciągu trzech lat poprzedzających złożenie wniosku o restrukturyzację zadłużenia oraz zdolność dłużnika do podjęcia opłacalnej z racjonalnego punktu widzenia działalności w okresie obowiązywania planu restrukturyzacji zadłużenia, uwzględniając wiek dłużnika, jego zawód i wykształcenie;

przed złożeniem do sądu wniosku o restrukturyzację zadłużenia dłużnik nie podjął wszelkich niezbędnych kroków w celu pozasądowej restrukturyzacji zadłużenia;

dłużnik umyślnie lub wykazując się rażącym niedbalstwem przedstawił błędne lub niekompletne informacje o swoim majątku, swoich dochodach, wierzycielach lub zobowiązaniach;

dłużnik odmawia złożenia przyrzeczenia dotyczącego prawdziwości przedstawionych informacji lub przedstawienia dodatkowych informacji wymaganych przez sąd;

dłużnik został skazany za przestępstwo związane z postępowaniem upadłościowym lub postępowaniem egzekucyjnym, przestępstwo lub wykroczenie skarbowe lub określone przestępstwo gospodarcze, przy czym nie nastąpiło zatarcie skazania;

w ciągu trzech lat poprzedzających złożenie wniosku lub po złożeniu wniosku dłużnik umyślnie lub wykazując się rażącym niedbalstwem przedstawił błędne lub niekompletne informacje o swojej sytuacji finansowej, aby otrzymać pomoc lub inne świadczenia ze strony państwa, organu samorządowego lub fundacji lub aby uchylić się od opodatkowania;

dłużnik w sposób bezsprzecznie umyślny zawarł transakcje wyrządzające szkodę wierzycielom.

Jeżeli sąd w toku rozpatrywania wniosku dłużnika stwierdzi, że należy wszcząć postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia, sąd doręczy postanowienie o dopuszczalności wniosku dłużnikowi i wszystkim wierzycielom, którym przysługują wierzytelności, o których restrukturyzację ubiega się dłużnik. Postanowienie zostanie również ogłoszone w dzienniku urzędowym.

W toku postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia tzw. postępowanie wstępne obejmuje okres od chwili złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacji zadłużenia. W przypadku dopuszczenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia obliczanie odsetek od zadłużenia przeterminowanego lub kary umownej, których wysokość wzrasta wraz z upływem czasu, zostaje zawieszony w odniesieniu do roszczenia wobec dłużnika do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacji zadłużenia lub zakończenia postępowania. Zasada ta nie ma zastosowania do wierzytelności, o których restrukturyzację dłużnik się nie ubiega. W przypadku dopuszczenia wniosku wierzyciel nie może – powołując się na niewykonanie zobowiązania pieniężnego, które miało miejsce przed złożeniem wniosku o restrukturyzację zadłużenia – wypowiedzieć umowy zawartej z dłużnikiem stanowiącej podstawę wierzytelności, o których restrukturyzację ubiega się dłużnik, ani odmówić wykonania swoich zobowiązań na tej podstawie. Ewentualne porozumienie, na mocy którego wierzyciel może wypowiedzieć umowę w związku ze złożeniem wniosku o restrukturyzację zadłużenia lub z zatwierdzeniem planu restrukturyzacji zadłużenia, jest nieważne. W przypadku dopuszczenia wniosku sąd zawiesi postępowanie egzekucyjne (lub egzekucję przymusową) mające na celu windykację środków pieniężnych, prowadzone w odniesieniu do majątku dłużnika do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacji zadłużenia lub zakończenia postępowania. Sąd może również zawiesić postępowanie sądowe dotyczące roszczenia pieniężnego wobec dłużnika, w przedmiocie którego nie wydano jeszcze orzeczenia, uchylić środki służące zabezpieczeniu powództwa, w tym zajęcie rachunku bankowego, oraz zakazać wierzycielom wykonywania przysługujących im praw z tytułu zabezpieczenia wniesionego przez dłużnika, w tym sprzedaży lub żądania sprzedaży przedmiotu zastawu.

[1] Badanie dotyczące skuteczności postępowania upadłościowego (z dnia 19 marca 2013 r.) przeprowadzone przez AS Pricewaterhouse Coopers Advisors na zlecenie tzw. funduszu mądrych decyzji (tarkade otsuste fond) przy estońskiej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, partner: Ministerstwo Sprawiedliwości, s. 7.

[2] Tamże, s. 8.

3 Jakie aktywa należą do masy upadłości? W jaki sposób rozporządza się aktywami, które zostały nabyte przez dłużnika lub zostały na niego przeniesione w toku postępowania upadłościowego?

W przypadku ogłoszenia upadłości majątek dłużnika staje się masą upadłości, a prawo dłużnika do zarządzania masą upadłości i rozporządzania nią przechodzi na syndyka.

Majątek dłużnika staje się masą upadłości na podstawie postanowienia o ogłoszeniu upadłości i wykorzystuje się go jako majątek przeznaczony do zaspokojenia roszczeń wierzycieli i przeprowadzenia postępowania upadłościowego. Masa upadłości oznacza majątek dłużnika z chwili ogłoszenia upadłości, jak również majątek zwrócony lub odzyskany oraz majątek nabyty przez dłużnika w toku postępowania upadłościowego. W skład masy upadłości nie wchodzi majątek dłużnika, w odniesieniu do którego zgodnie z prawem nie można zgłosić żadnego roszczenia majątkowego.

Majątek, w odniesieniu do którego zgodnie z prawem nie można zgłosić żadnego roszczenia majątkowego, podlega przepisom kodeksu postępowania egzekucyjnego. Przepisy zawierają katalog otwarty rzeczy, które nie podlegają zajęciu. Głównym celem wykazu rzeczy, które nie podlegają zajęciu, jest zapewnienie dłużnikowi minimalnej ochrony socjalnej. Zakaz sprzedaży rzeczy, które nie podlegają zajęciu, wynika również z potrzeby ochrony innych praw podstawowych: prawa do wolnego wyboru obszaru działalności, zawodu i miejsca pracy, prawa do podjęcia działalności gospodarczej, prawa do nauki, wolności wyznania, ochrony życia prywatnego i rodzinnego itd. Ponadto zajęcie niektórych rzeczy jest sprzeczne z ogólnie przyjętymi zasadami moralności. Zgodnie z przepisami estońskimi istnieją również ograniczenia w odniesieniu do zajęcia dochodów, czego głównym celem jest zapewnienie dłużnikowi minimalnych środków utrzymania niezbędnych samemu dłużnikowi oraz osobom będącym na jego utrzymaniu zgodnie z warunkami postępowania prowadzonego wobec dłużnika. Istnieją dwa rodzaje ograniczeń: część majątku nie podlega zajęciu i należy ją pozostawić do dyspozycji dłużnika, istnieją też tzw. świadczenia społeczne; pierwszy rodzaj zapewnia dłużnikowi minimalne środki utrzymania, podczas gdy drugi obejmuje kwoty *ad hoc* wypłacane w celu ochrony niektórych praw, które nie powinny być wykorzystywane na pokrycie jakichkolwiek innych zobowiązań. Pod pewnymi warunkami świadczenia społeczne również mogą częściowo podlegać zajęciu.

Po ogłoszeniu upadłości wszelkie czynności służące rozporządzeniu majątkiem wchodzącym w skład masy upadłości dokonane przez dłużnika są nieważne. Majątek przeniesiony na podstawie tych czynności zostanie zwrócony, jeżeli pozostaje on częścią masy upadłości. Jeżeli w wyniku przeniesienia wartość masy upadłości wzrosła, wypłaca się odszkodowanie. Jeżeli dłużnik dokonał rozporządzenia swoimi przyszłymi wierzytelnościami przed ogłoszeniem upadłości, czynność ta stanie się nieważna w przypadku ogłoszenia upadłości w odniesieniu do wierzytelności, które powstały po ogłoszeniu upadłości. Dłużnik będący osobą fizyczną może rozporządzać masą upadłości za zgodą zarządcy. Wszelkie czynności rozporządzenia dokonane bez zgody zarządcy są nieważne.

Po ogłoszeniu upadłości zgodę na wykonanie zobowiązania wchodzącego do masy upadłości należnego dłużnikowi może wydać wyłącznie syndyk. Jeżeli zobowiązanie wykonano na rzecz dłużnika, uznaje się je za wykonane wyłącznie wówczas, gdy majątek przeniesiony w celu wykonania zobowiązania pozostaje częścią masy upadłości lub jeżeli w wyniku czynności przeniesienia zwiększyła się wartość masy upadłości. Jeżeli zobowiązanie wykonano na rzecz dłużnika przed ogłoszeniem zawiadomienia o upadłości, uznaje się je za wykonane, jeżeli osoba, które je wykonała, nie wiedziała o ogłoszeniu upadłości i nie musiała o nim wiedzieć w chwili wykonywania zobowiązania.

4 Jakie uprawnienia przysługują odpowiednio dłużnikowi i zarządcy?

W przypadku ogłoszenia upadłości dłużnik będący osobą fizyczną traci prawo do zawierania transakcji dotyczących masy upadłości, podczas gdy dłużnik będący osobą prawną traci prawo do zawierania jakichkolwiek transakcji.

Dłużnik dostarcza sądowi, syndykowi i radzie wierzycieli niezbędnych informacji w związku z postępowaniem upadłościowym, w szczególności dotyczących majątku dłużnika, w tym zobowiązań, oraz działalności gospodarczej lub zawodowej. Od dłużnika wymaga się dostarczenia zarządcy bilansu oraz spisu inwentarza majątku dłużnika, w tym zobowiązań, które odzwierciedlają stan z chwili ogłoszenia upadłości.

Sąd może zażądać od dłużnika złożenia w sądzie oświadczenia pod przysięgą, że dostarczone sądowi informacje dotyczące jego majątku, zadłużenia oraz działalności gospodarczej lub zawodowej są zgodne z prawdą według jego najlepszej wiedzy.

Dłużnik musi zapewnić zarządcy tymczasowemu oraz syndykowi wsparcie w odniesieniu do wykonywanych przez nich obowiązków.

Dłużnik nie może opuścić terytorium Estonii bez pozwolenia sądu po ogłoszeniu upadłości i przed złożeniem oświadczenia pod przysięgą.

Aby zapewnić wykonanie zobowiązania określonego w przepisach sąd może nałożyć na dłużnika grzywnę, nakazać jego przymusowe doprowadzenie lub aresztowanie w przypadku niezastosowania się do orzeczenia sądowego.

Dłużnik ma prawo do wglądu w dokumentację prowadzoną przez syndyka oraz w akta sądowe sprawy dotyczącej upadłości. Syndyk może z uzasadnionych powodów odrzucić wnioski dłużnika o zapoznanie się z dokumentem znajdującym się w aktach syndyka, gdyby było to ze szkodą dla postępowania upadłościowego.

Syndyk

Syndyk zawiera transakcje dotyczące masy upadłości oraz dokonuje innych czynności. Podmiotem praw i obowiązków wynikających z czynności dokonywanych przez syndyka jest dłużnik. W ramach pełnionych obowiązków syndyk uczestniczy w postępowaniu sądowym dotyczącym masy upadłości jako jego strona w miejsce dłużnika.

W przypadku ogłoszenia upadłości prawo dłużnika do zarządzania masą upadłości i rozporządzania nią przechodzi na syndyka. W toku postępowania upadłościowego prowadzonego wobec dłużnika będącego osobą prawną syndyk może zawierać wszelkie transakcje oraz dokonywać wszelkich czynności prawnych dotyczących masy upadłości. W przypadku upadłości dłużnika będącego osobą fizyczną syndyk może zawierać tylko takie transakcje oraz dokonywać takich czynności prawnych dotyczących masy upadłości, które są niezbędne do osiągnięcia celu postępowania upadłościowego oraz wykonania obowiązków syndyka.

Syndyk broni praw i interesów wszystkich wierzycieli oraz dłużnika, a także zapewnia, by postępowanie upadłościowe było zgodne z prawem, by przebiegało sprawnie oraz by było rozsądne z finansowego punktu widzenia. Syndyk musi wykonywać swoje obowiązki z należytą starannością, jakiej wymaga się od sumiennego i uczciwego zarządcy, oraz musi brać pod uwagę interesy wszystkich wierzycieli i dłużnika.

Syndyk ustala wierzytelności wierzycieli, zarządza masą upadłości, organizuje proces jej tworzenia i sprzedaży oraz zaspokajania wierzytelności wierzycieli z masy upadłości; ustala przyczyny niewypłacalności dłużnika i czas wystąpienia stanu niewypłacalności; w stosownych przypadkach prowadzi działania w celu zapewnienia kontynuacji działalności gospodarczej prowadzonej przez dłużnika; w stosownych przypadkach dokonuje likwidacji osoby prawnej, jeżeli osoba ta jest dłużnikiem; dostarcza wierzycielom i dłużnikowi informacje w przypadkach przewidzianych w przepisach; składa sprawozdania ze swoich czynności oraz dostarcza sądowi, nadzorcy i radzie wierzycieli informacji dotyczących postępowania upadłościowego; wykonuje on także inne obowiązki przewidziane w prawie. Jeżeli niewypłacalność dłużnika była spowodowana poważnym błędem w zarządzaniu, od syndyka wymaga się zgłoszenia roszczenia o odszkodowanie przeciwko osobie odpowiedzialnej za błąd bezzwłocznie po ujawnieniu przesłanek wystarczających do zgłoszenia roszczenia. Oprócz uprawnień syndyka przewidzianych w prawie przysługują mu również uprawnienia zarządcy tymczasowego.

5 Jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby można było dokonać potrącenia wierzytelności?

Potrącenie jest dopuszczalne w toku estońskiego postępowania upadłościowego. Przesłanki potrącenia wierzytelności w toku postępowania upadłościowego są następujące:

- 1) wierzytelności, które mają zostać potrącone, muszą być zobowiązaniami pieniężnymi lub innymi zobowiązaniami tego samego rodzaju;
- 2) wierzyciel musi mieć prawo do wykonania swojego zobowiązania, a zobowiązanie dłużnika musi stać się wymagalne;
- 3) wierzyciel musi zgłosić potrącenie dłużnikowi przed złożeniem w sądzie ostatecznego planu podziału, przy czym zgłoszenia nie można dokonać warunkowo ani z zastrzeżeniem terminu;
- 4) prawo wierzyciela do potrącenia przysługujących mu wierzytelności z wierzytelnościami dłużnika musiało powstać przed ogłoszeniem upadłości.

Jeżeli wierzytelność dłużnika była uzależniona od ziszczenia się warunku zawieszającego, nie była jeszcze wymagalna w chwili ogłoszenia upadłości lub nie dotyczy wykonania zobowiązań tego samego rodzaju, wierzytelność można potrącić wyłącznie wówczas, gdy warunek zawieszający się ziści, wierzytelność dłużnika stanie się wymagalna lub zobowiązania staną się zobowiązaniami tego samego rodzaju. Potrącenie nie jest dopuszczalne, jeżeli warunek zawieszający dotyczący wierzytelności dłużnika się ziści lub wierzytelność stanie się wymagalna, zanim wierzyciel będzie mógł potrącić swoją wierzytelność. Jeżeli wierzytelność przysługująca wierzycielowi uległa przedawnieniu, wciąż może on dokonać potrącenia wierzytelności, jeżeli nabył prawo do potrącenia przed jej przedawnieniem. Wierzyciel może również dokonać potrącenia wierzytelności wynikającej z niewykonania umowy przez dłużnika, którego przyczyną było odstąpienie od wykonania zobowiązania dłużnika przez syndyka po ogłoszeniu upadłości. Jeżeli przedmiot zobowiązania umownego jest podzielny, a wierzyciel częściowo wykonał swoje zobowiązanie do chwili ogłoszenia upadłości, może on dokonać potrącenia w odniesieniu do zobowiązania pieniężnego dłużnika odpowiadającego tej części zobowiązania, która została wykonana. Jeżeli dłużnik jest wynajmującym lokal mieszkalny lub handlowy, a najemca lokalu mieszkalnego lub handlowego zapłacił dłużnikowi czynsz z tytułu najmu nieruchomości lub lokalu z góry przed ogłoszeniem upadłości, powstaje roszczenie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia wobec dłużnika, które najemca lokalu mieszkalnego lub handlowego może potrącić z roszczeniem dłużnika wobec najemcy lokalu mieszkalnego lub handlowego, przy czym najemca lokalu mieszkalnego lub handlowego może również potrącić roszczenie o odszkodowanie wynikające z przedterminowego wypowiedzenia umowy lub odstąpienia od niej.

Wierzytelność nabytą w drodze cesji można potrącić w toku postępowania upadłościowego wyłącznie wówczas, gdy cesji dokonano i zawiadomiono o niej dłużnika na piśmie nie później niż w trzy miesiące przed ogłoszeniem upadłości. Wierzytelności wobec dłużnika nabytej w drodze cesji nie można potrącić, jeżeli wierzytelność nabyto w ciągu trzech lat poprzedzających powołanie zarządcy tymczasowego, dłużnik był wówczas niewypłacalny, a osoba, która nabyła wierzytelność, wiedziała lub powinna była wiedzieć o jego niewypłacalności w chwili cesji.

Roszczenia, których nie można potrącić, obejmują: roszczenia alimentacyjne, roszczenia o odszkodowanie z tytułu uszczerbku na zdrowiu lub śmierci osoby oraz roszczenia wynikające z bezprawnego i celowego wyrządzenia szkody, które przysługują drugiej stronie wobec strony żądającej potrącenia; roszczenia, które zgodnie z prawem nie podlegają zajęciu; roszczenia poddane zajęciu, jeżeli strona żądająca potrącenia nabyła roszczenie po zajęciu lub jeżeli jej roszczenie stało się wymagalne po zajęciu i po tym, jak zajęte roszczenie stało się wymagalne; roszczenie, wobec którego druga strona może wnieść sprzeciw, lub roszczenie przysługujące drugiej stronie, którego potrącenie jest niedopuszczalne z innych powodów określonych w przepisach.

Brak jest przepisów szczególnych dotyczących potrącenia w postępowaniu restrukturyzacyjnym oraz w postępowaniu w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia, a zatem w odniesieniu do tych postępowań zastosowanie ma procedura ogólna przewidziana w ustawie o prawie zobowiązań.

6 Jaki skutek wywiera postępowanie upadłościowe na obowiązujące umowy, których stroną jest dłużnik?

Postępowanie upadłościowe

Syndykowi przysługuje prawo do wykonania niewykonanego zobowiązania wynikającego z umowy, którą zawarł dłużnik, oraz żądania od drugiej strony wykonania jej zobowiązań bądź odstąpienia od wykonania zobowiązania dłużnika wynikającego z umowy, chyba że odpowiednie przepisy stanowią inaczej. Syndyk nie może odstąpić od wykonania zobowiązania dłużnika wynikającego z umowy, jeżeli zobowiązanie jest zabezpieczone dokonaniem z wyprzedzeniem wpisem do rejestru gruntów. Jeżeli syndyk kontynuuje wykonywanie zobowiązania dłużnika lub jeżeli powiadomi o zamiarze wykonania takiego zobowiązania, druga strona umowy musi kontynuować wykonywanie swoich zobowiązań. W takim przypadku syndyk traci prawo do odmowy wykonania zobowiązania dłużnika. Jeżeli zażąda od drugiej strony umowy wykonania umowy, może ona zażądać od niego zabezpieczenia wykonania zobowiązania dłużnika. Druga strona może odmówić wykonania swojego zobowiązania, odstąpić od umowy lub wypowiedzieć ją, dopóki syndyk nie zabezpieczy wykonania zobowiązania dłużnika. Roszczenie drugiej strony wobec dłużnika z tytułu wykonania zobowiązania, które powstało po zażądaniu przez syndyka wykonania zobowiązania przez drugą stronę, stanowi zobowiązanie masy upadłości. Jeżeli syndyk odstąpił od wykonania zobowiązania dłużnika po ogłoszeniu upadłości, druga strona umowy może zgłosić roszczenie z tytułu niewykonania umowy jako wierzyciel w postępowaniu upadłościowym. Jeżeli przedmiot zobowiązania umownego jest podzielny, a druga strona częściowo wykonała swoje zobowiązanie do chwili ogłoszenia upadłości, druga strona może zażądać wykonania zobowiązania pieniężnego dłużnika w zakresie odpowiadającym tej części zobowiązania drugiej strony, która została wykonana, wyłącznie jako wierzyciel w postępowaniu upadłościowym.

Istnieją również przepisy szczególne dotyczące niektórych rodzajów umów:

- 1) jeżeli dłużnik sprzedał ruchomość z zastrzeżeniem własności rzeczy sprzedanej przed ogłoszeniem upadłości i przeniósł posiadanie ruchomości na nabywcę, nabywca ma prawo zażądać wykonania umowy sprzedaży. W tym przypadku syndyk nie może odstąpić od wykonania zobowiązań dłużnika wynikających z umowy;
- 2) upadłość wynajmującego lokal mieszkalny lub handlowy nie jest przesłanką wypowiedzenia umowy najmu lokalu mieszkalnego lub handlowego, chyba że umowa stanowi inaczej. Jeżeli zgodnie z umową najmu lokalu mieszkalnego lub handlowego upadłość stanowi przesłankę wypowiedzenia umowy, syndyk może wypowiedzieć umowę, zachowując miesięczny termin wypowiedzenia lub krótszy termin, jeżeli tego rodzaju krótszy termin przewiduje umowa. Upadłość wynajmującego lokal mieszkalny nie jest przesłanką wypowiedzenia umowy najmu lokalu mieszkalnego. Jeżeli czynsz z tytułu najmu nieruchomości lub lokalu zapłacono dłużnikowi z góry przed ogłoszeniem upadłości, najemca lokalu mieszkalnego lub handlowego może dokonać potrącenia roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia z roszczeniem dłużnika przysługującym mu wobec najemcy lokalu mieszkalnego lub handlowego;
- 3) w przypadku upadłości najemcy lokalu mieszkalnego lub handlowego wynajmujący lokal mieszkalny lub handlowy może wypowiedzieć umowę najmu lokalu mieszkalnego lub handlowego wyłącznie zgodnie z procedurą ogólną, przy czym umowy najmu lokalu mieszkalnego lub handlowego nie można wypowiedzieć z powodu zwłoki w płatności czynszu, jeżeli zwłoka dotyczy płatności czynszu należnego przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości. Syndyk ma prawo do wypowiedzenia umowy najmu lokalu mieszkalnego lub handlowego zawartej przez dłużnika z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia lub krótszego terminu, jeżeli tego rodzaju krótszy termin przewiduje umowa. Jeżeli dłużnik nie wszedł w posiadanie nieruchomości lub lokalu do chwili ogłoszenia upadłości, zarówno syndyk, jak i druga strona mogą odstąpić od umowy. W przypadku odstąpienia od umowy lub jej wypowiedzenia druga strona może dochodzić odszkodowania z tytułu strat wynikających z przedterminowego rozwiązania umowy jako wierzyciel w postępowaniu upadłościowym lub poprzez potrącenie;
- 4) procedura dotycząca umowy najmu lokalu mieszkalnego i handlowego ma również zastosowanie do umów leasingu zawartych przez dłużnika. Syndyk ma prawo do podjęcia decyzji o kontynuowaniu wykonywania umowy lub o jej wypowiedzeniu, ale jeżeli druga strona zażąda dokonania tego wyboru, syndyk musi niezwłocznie, lecz nie później niż w terminie siedmiu dni, oświadczyć, czy wykona zobowiązanie dłużnika czy odstąpi od jego wykonania. Na wniosek syndyka sąd może również przedłużyć ten termin. Jeżeli syndyk nie złoży w terminie tego rodzaju oświadczenia o zamiarze wykonania zobowiązania lub o odstąpieniu od jego wykonania, wówczas nie ma prawa żądać od drugiej strony wykonania umowy zanim sam nie wykona zobowiązania dłużnika.

Ponadto niektóre umowy zawarte przez dłużnika mogą zostać rozwiązane. Na przykład sąd rozwiązuje umowy zawarte w okresie od powołania zarządcy tymczasowego do ogłoszenia upadłości. Oprócz czasu przesłanką rozwiązania umowy jest fakt, że została ona zawarta ze szkodą dla interesów wierzycieli. Jeżeli interesy wierzycieli nie zostały naruszone i wartość masy upadłości nie wzrosła w wyniku rozwiązania umowy, jej rozwiązanie jest bezcelowe.

Co do zasady upadły dłużnik lub syndyk nie mają prawa do zmiany umów. Umowy można jednak zmienić, jeżeli po ogłoszeniu upadłości zawarto układ. W tym przypadku możliwe jest zmniejszenie zadłużenia lub przedłużenie terminu płatności w wyniku umowy pomiędzy dłużnikiem a wierzycielami. Ten sam

skutek można również osiągnąć w drodze postępowania restrukturyzacyjnego lub postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia. Ustawa o upadłości, ustawa o restrukturyzacji ani ustawa o restrukturyzacji zadłużenia nie zawierają przepisów szczególnych dotyczących cesji wierzytelności lub zaciągania zobowiązań, a zatem zastosowanie ma ogólna procedura przewidziana w ustawie o prawie zobowiązań.

Postępowanie restrukturyzacyjne i postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia

W toku postępowania restrukturyzacyjnego dopuszcza się restrukturyzację umów. Ewentualne porozumienie, na mocy którego wierzyciel może wypowiedzieć umowę w związku z wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego lub z zatwierdzeniem planu restrukturyzacyjnego, jest nieważne.

Wierzytelności z tytułu umowy o pracę lub z tytułu transakcji na instrumentach pochodnych nie można zrestrukturyzować w ramach planu restrukturyzacyjnego.

W przypadku dopuszczenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia wierzyciel nie może – powołując się na niewykonanie zobowiązania pieniężnego, które miało miejsca przed złożeniem wniosku o restrukturyzację zadłużenia – wypowiedzieć umowy zawartej z dłużnikiem, stanowiącej podstawę wierzytelności, o których restrukturyzację ubiega się dłużnik, ani odmówić wykonania swoich zobowiązań na tej podstawie. Ewentualne porozumienie, na mocy którego wierzyciel może wypowiedzieć umowę w związku ze złożeniem wniosku o restrukturyzację zadłużenia lub z zatwierdzeniem planu restrukturyzacji zadłużenia, jest nieważne. Zobowiązania wynikające z kontynuowania wykonywania umowy, które powstały lub stały się wymagalne po złożeniu wniosku o restrukturyzację zadłużenia, można zrestrukturyzować w toku postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia. Plan restrukturyzacji zadłużenia może przewidywać – w przypadku jego zatwierdzenia – rozwiązanie umowy o kredyt lub innej umowy, która jest nadal wykonywana, zawartej przez dłużnika przed złożeniem wniosku o restrukturyzację zadłużenia, nakładającej na dłużnika zobowiązania pieniężne, które stają się wymagalne po złożeniu wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Rozwiązanie umowy ma takie same skutki jak wypowiedzenie umowy w trybie nadzwyczajnym ze względu na okoliczności leżące po stronie dłużnika. Zobowiązania dłużnika wynikające z rozwiązania umowy można uprzednio zrestrukturyzować w ramach planu restrukturyzacji zadłużenia. Jeżeli zobowiązania wynikające z umowy leasingu mają zostać zrestrukturyzowane, leasingodawca będący wierzycielem może w trybie nadzwyczajnym wypowiedzieć umowę w terminie jednego tygodnia od dnia zatwierdzenia planu restrukturyzacji zadłużenia.

7 Jaki skutek wywiera postępowanie upadłościowe na postępowania wszczęte przez poszczególnych wierzycieli (z wyłączeniem zawisłych spraw sądowych)?

Po ogłoszeniu upadłości wierzyciele w postępowaniu upadłościowym mogą zgłaszać roszczenia wobec dłużnika wyłącznie w postępowaniu upadłościowym. Muszą oni poinformować syndyka o wszystkich roszczeniach przysługujących im wobec dłużnika, które powstały przed ogłoszeniem upadłości, niezależnie od ich podstawy czy terminów wymagalności. Postępowanie egzekucyjne wszczęte wobec dłużnika zostaje zakończone w przypadku ogłoszenia upadłości, przy czym wierzyciel musi zgłosić swoją wierzytelność syndykowi.

W toku postępowania restrukturyzacyjnego i postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia w czasie obowiązywania odpowiednio planu restrukturyzacyjnego i planu restrukturyzacji zadłużenia nowe postępowanie nie może zostać wszczęte wyłącznie na wniosek tych wierzycieli, których wierzytelności dotyczy przedmiotowy plan. W przypadku restrukturyzacji zawieszają się postępowanie egzekucyjne, z wyjątkiem sytuacji, w której postępowanie egzekucyjne jest prowadzone w celu zaspokojenia roszczenia z tytułu stosunku pracy lub roszczenia o zapłatę świadczenia alimentacyjnego. W toku postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia sąd może zawiesić postępowanie egzekucyjne jako środek służący zabezpieczeniu interesu prawnego nawet przed złożeniem wniosku lub jego rozstrzygnięciem. W przypadku dopuszczenia wniosku sąd zawieszają postępowanie egzekucyjne (lub egzekucję przymusową) mające na celu windykację środków pieniężnych, prowadzone wobec majątku dłużnika do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacji zadłużenia lub zakończenia postępowania.

8 Jaki skutek wywiera postępowanie upadłościowe na dalsze rozpoznanie sprawy sądowej zawisłej w momencie wszczęcia postępowania upadłościowego?

Postępowanie upadłościowe

W przypadku sporów dotyczących masy upadłości lub składników majątku, które można włączyć do masy upadłości, prawo do bycia stroną postępowania sądowego w miejsce dłużnika przechodzi na syndyka. Jeżeli pozew lub dowolny inny wniosek dotyczący masy upadłości złożony przez dłużnika przeciwko innej osobie jest rozpoznawany w postępowaniu sądowym, które zostało wszczęte przed ogłoszeniem upadłości, lub jeżeli dłużnik uczestniczy w postępowaniu sądowym jako osoba trzecia, syndyk może – w ramach pełnionych przez siebie obowiązków – przystąpić do postępowania w miejsce dłużnika. Jeżeli syndyk wie o tego rodzaju postępowaniu, ale do niego nie przystępuje, dłużnik może nadal brać udział w postępowaniu jako powód, wnioskodawca lub osoba trzecia.

Jeżeli w toku postępowania sądowego wszczętego przed ogłoszeniem upadłości zgłoszono roszczenie pieniężne przeciwko dłużnikowi, ale nie wydano jeszcze żadnego orzeczenia w przedmiocie tego roszczenia, sąd nie rozpatrzy roszczenia w toku tego postępowania. Sąd wznowi postępowanie na wniosek wnioskodawcy, jeżeli sąd wyższej instancji uchylił postanowienie o ogłoszeniu upadłości, a postanowienie o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości uprawomocniło się, lub jeżeli postępowanie upadłościowe zakończyło się umorzeniem po ogłoszeniu upadłości.

Jeżeli zgłoszono wniosek przeciwko dłużnikowi o wyłączenie danej rzeczy z masy upadłości w toku postępowania sądowego, które wszczęto przed ogłoszeniem upadłości, sąd rozpozna ten wniosek. W tym przypadku syndyk może przystąpić do postępowania w miejsce dłużnika. Syndyk wykonuje prawa i obowiązki dłużnika jako pozwany. Jeżeli syndyk nie przystąpi do postępowania, można je kontynuować na wniosek powoda.

Jeżeli w toku postępowania sądowego zgłoszono roszczenie pieniężne przeciwko dłużnikowi i orzeczenie w przedmiocie tego roszczenia podlega zaskarżeniu, syndyk może wnieść środek zaskarżenia w imieniu dłużnika po ogłoszeniu upadłości. Dłużnik może wnieść środek zaskarżenia za zgodą syndyka.

W przypadku odwołania się do sądu od decyzji administracyjnej dotyczącej dłużnika zawieszają się bieg terminu zaskarżenia tej decyzji.

Postępowanie restrukturyzacyjne i postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia

Po otrzymaniu wniosku o restrukturyzację przedsiębiorstwa sąd rozpatrujący sprawę może – na podstawie wniosku otrzymanego od przedsiębiorcy oraz za zgodą doradcy restrukturyzacyjnego, którą należy dołączyć do wniosku – zawiesić postępowanie sądowe dotyczące roszczenia pieniężnego wobec przedsiębiorcy do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacyjnego lub zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego, z wyjątkiem roszczenia z tytułu stosunku pracy lub roszczenia o zapłatę świadczenia alimentacyjnego, w przedmiocie których nie wydano jeszcze orzeczenia. W przypadku dopuszczenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia sąd zawiesi postępowanie sądowe dotyczące roszczenia pieniężnego wobec dłużnika, w przedmiocie którego nie wydano jeszcze orzeczenia, do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacyjnego lub zakończenia postępowania.

9 Czym charakteryzuje się co do zasady udział wierzycieli w postępowaniu upadłościowym?

Uczestnictwo wierzycieli w postępowaniu upadłościowym

Wierzyciel reprezentuje swoją wierzytelność w postępowaniu upadłościowym. Wierzyciele mają obowiązek zgłosić syndykowi wszystkie swoje wierzytelności wobec dłużnika, które powstały przed ogłoszeniem upadłości, niezależnie od ich podstawy czy terminów wymagalności, nie później niż w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia zawiadomienia o upadłości w dzienniku urzędowym. Wierzytelność należy zgłosić syndykowi, składając pisemne oświadczenie (zgłoszenie wierzytelności). Wierzyciel musi bronić swoich wierzytelności na zgromadzeniu wierzycieli (zgromadzenie w celu obrony wierzytelności). Zabezpieczeń wierzytelności broni się wraz z wierzytelnościami, dla których zostały ustanowione. Domniemywa się, że wierzytelność, jej kolejność zaspokajania oraz zabezpieczenie wierzytelności zostały uznane, jeżeli zarządca ani żaden z wierzycieli nie wniósł w ich przedmiocie sprzeciwu podczas

zgromadzenia w celu obrony wierzytelności. Wierzytelności lub kolejności ich zaspokajania uznanych podczas zgromadzenia w celu obrony wierzytelności nie można następnie zakwestionować.

Wierzyciele – oprócz reprezentowania swoich wierzytelności oraz ich obrony – uczestniczą również w postępowaniu upadłościowym za pośrednictwem zgromadzenia wierzycieli. Zgromadzenie wierzycieli zatwierdza wybór syndyka oraz wybiera radę wierzycieli, podejmuje uchwały o kontynuowaniu działalności przedsiębiorstwa dłużnika lub o jego rozwiązaniu, podejmuje uchwały o rozwiązaniu osoby prawnej, jeżeli osoba ta jest dłużnikiem, zawiera układ, podejmuje uchwały w zakresie określonym w przepisach w sprawie kwestii odnoszących się do sprzedaży masy upadłości, broni wierzytelności, rozpatruje skargi na czynności syndyka, podejmuje uchwały o wynagrodzeniu członków rady wierzycieli oraz rozstrzyga inne kwestie wchodzące w zakres kompetencji zgromadzenia wierzycieli zgodnie z prawem. Jeżeli zgromadzenie wierzycieli postanowi wybrać radę wierzycieli, do obowiązków rady należy między innymi ochrona interesów wszystkich wierzycieli w postępowaniu upadłościowym.

Uczestnictwo wierzycieli w postępowaniu restrukturyzacyjnym

Doradca restrukturyzacyjny bezzwłocznie zawiadamia wierzycieli o wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego oraz o zakresie roszczeń, jakie przysługują im wobec przedsiębiorcy zgodnie z listą wierzytelności. W tym celu doradca doręcza wierzycielom zawiadomienie o restrukturyzacji. Jeżeli wierzyciel, którego wierzytelność ma zostać zrestrukturyzowana w ramach planu restrukturyzacyjnego, nie zgadza się z informacjami zawartymi w zawiadomieniu o restrukturyzacji, składa on doradcy restrukturyzacyjnemu w terminie określonym w zawiadomieniu o restrukturyzacji pisemne oświadczenie, w którym określa, w jakim zakresie nie zgadza się z wierzytelnością wskazaną w zawiadomieniu o restrukturyzacji, oraz przedstawi dowody potwierdzające te okoliczności. Jeżeli wierzyciel nie złożył oświadczenia w wyznaczonym terminie, uznaje się, że zgodził się on z zakresem wierzytelności. Jeżeli doradca restrukturyzacyjny nie zgadza się z twierdzeniem zawartym w oświadczeniu wierzyciela, niezwłocznie składa w sądzie oświadczenie wraz z dowodami i uzasadnia, dlaczego nie zgadza się z informacjami zawartymi w oświadczeniu. Doradca restrukturyzacyjny uzasadnia swoje twierdzenia. Na podstawie przedstawionych twierdzeń i dowodów sąd ustali zakres roszczenia głównego i roszczenia o świadczenia uboczne przysługujących wierzycielowi oraz istnienie i zakres zabezpieczenia.

Uczestnictwo wierzycieli w postępowaniu w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia

Postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia dotyczy wierzycieli, których roszczenia przeciwko dłużnikowi stały się wymagalne przed złożeniem wniosku o restrukturyzację zadłużenia. O dopuszczalności wniosku o restrukturyzację zadłużenia decyduje sąd, który może również, w stosownych przypadkach, wysłuchać opinii wierzyciela oraz zażądać przedstawienia dodatkowych informacji lub dokumentów. Postanowienie o dopuszczalności wniosku zostaje doręczone dłużnikowi i wszystkim wierzycielom, którym przysługują wierzytelności, o których restrukturyzację ubiega się dłużnik. W przypadku dopuszczenia wniosku wierzyciel nie może – powołując się na niewykonanie zobowiązania pieniężnego, które miało miejsca przed złożeniem wniosku o restrukturyzację zadłużenia – wypowiedzieć umowy zawartej z dłużnikiem stanowiącej podstawę wierzytelności, o których restrukturyzację ubiega się dłużnik, ani odmówić wykonania swoich zobowiązań na tej podstawie. Doręczając wierzycielowi plan restrukturyzacji zadłużenia, sąd wyznacza mu termin wynoszący co najmniej dwa tygodnie, ale nie więcej niż cztery tygodnie od dnia otrzymania planu restrukturyzacji, na przekazanie opinii sądowi lub doradcy. Wierzyciel przedstawi swoją opinię w sprawie tego, czy zgadza się z informacjami przedstawionymi przez dłużnika w odniesieniu do wierzytelności i zabezpieczenia i z obliczeniami wysokości zadłużenia dokonany przez dłużnika oraz czy zgadza się na restrukturyzację zadłużenia w sposób, o który wnosi dłużnik. Jeżeli wierzyciel nie zgadza się na restrukturyzację zadłużenia w sposób, o który wnosi dłużnik, musi wskazać, czy zgodziłby się na restrukturyzację zadłużenia w inny sposób. Jeżeli wierzyciel, którego wierzytelność ma zostać zrestrukturyzowana, nie zgadza się z informacjami przedstawionymi przez dłużnika na liście wierzytelności, poinformuje on sąd lub – na wniosek sądu – doradcę, w jakim zakresie nie zgadza się z wierzytelnością, w terminie wyznaczonym przez sąd, oraz przedstawi dowody potwierdzające te okoliczności. Jeżeli wierzyciel nie złoży tego rodzaju oświadczenia w wyznaczonym terminie, uznaje się, że zgodził się on z zakresem wierzytelności. Jeżeli dłużnik lub doradca nie zgadza się z twierdzeniem zawartym w oświadczeniu wierzyciela, niezwłocznie składa w sądzie oświadczenie wraz z dowodami i uzasadnia, dlaczego nie zgadza się z informacjami zawartymi w oświadczeniu. Na podstawie przedstawionych twierdzeń i dowodów sąd ustali zakres roszczenia głównego i roszczenia o świadczenia uboczne przysługujących wierzycielowi oraz istnienie zabezpieczenia.

10 W jaki sposób zarządca może wykorzystać aktywa masy upadłości dłużnika lub nimi rozporządzać?

Majątek dłużnika staje się masą upadłości na podstawie postanowienia o ogłoszeniu upadłości i wykorzystuje się go jako majątek przeznaczony do zaspokojenia roszczeń wierzycieli i przeprowadzenia postępowania upadłościowego. Masa upadłości oznacza majątek dłużnika z chwili ogłoszenia upadłości, jak również majątek zwrócony lub odzyskany oraz majątek nabyty przez dłużnika w toku postępowania upadłościowego. W skład masy upadłości nie wchodzi majątek dłużnika, w odniesieniu do którego zgodnie z prawem nie można zgłosić żadnego roszczenia majątkowego.

W przypadku ogłoszenia upadłości prawo dłużnika do zarządzania masą upadłości i rozporządzania nią przechodzi na syndyka. Po ogłoszeniu upadłości wszelkie czynności rozporządzenia majątkiem wchodzącym w skład masy upadłości dokonane przez dłużnika są nieważne. Przed ogłoszeniem upadłości sąd może zakazać dłużnikowi rozporządzania całym majątkiem lub jego częścią bez zgody zarządcy tymczasowego.

Syndyk musi objąć w posiadanie majątek dłużnika i rozpocząć zarządzanie masą upadłości bezzwłocznie po wydaniu postanowienia o ogłoszeniu upadłości. Syndyk musi zgłosić roszczenie do składników majątku dłużnika znajdujących się w posiadaniu osoby trzeciej, aby włączyć je do masy upadłości, chyba że odpowiednie przepisy stanowią inaczej. Zarządzanie masą upadłości obejmuje dokonywanie czynności dotyczących masy upadłości niezbędnych do zachowania masy upadłości oraz do prowadzenia postępowania upadłościowego, jak również zarządzanie działalnością dłużnika, jeżeli jest on osobą prawną, bądź organizację działalności gospodarczej dłużnika, jeżeli jest on osobą samozatrudnioną. W toku postępowania upadłościowego prowadzonego wobec dłużnika będącego osobą prawną syndyk wykonuje takie prawa i obowiązki zarządu lub organu zastępującego zarząd osoby prawnej, które nie są sprzeczne z celem postępowania upadłościowego. Syndyk ponosi odpowiedzialność w takim samym stopniu jak członek organu zarządzającego.

Syndyk może zawrzeć transakcję w gotówce dotyczącą masy upadłości wyłącznie za zgodą sądu. Syndyk nie będzie dokonywał żadnych płatności w gotówce na rzecz wierzycieli na podstawie wyniku podziału. Syndyk może zawierać transakcje o szczególnym znaczeniu dla postępowania upadłościowego wyłącznie za zgodą rady wierzycieli. Do transakcji o szczególnym znaczeniu należy przede wszystkim zaciągnięcie pożyczek oraz – w przypadku przedsiębiorstwa należącego do masy upadłości – wszystkie transakcje przekraczające zakres zwykłego zarządu. Syndyk nie może zawierać transakcji z samym sobą lub z osobami z nim spokrewnionymi w imieniu masy upadłości lub na jej rzecz, zawierać żadnych innych transakcji podobnego rodzaju lub wiążących się z konfliktem interesów ani żądać zwrotu wydatków poniesionych w ramach tego rodzaju transakcji.

Syndyk może rozpocząć sprzedaż masy upadłości po pierwszym zgromadzeniu wierzycieli, chyba że wierzyciele postanowili inaczej podczas zgromadzenia. Jeżeli dłużnik złożył zażalenie na postanowienie o ogłoszeniu upadłości, majątku dłużnika nie można sprzedawać bez zgody dłużnika przed rozpatrzeniem zażalenia przez sąd okręgowy. Ograniczenia te nie mają zastosowania do sprzedaży przedmiotów łatwo się psujących, których wartość szybko spada lub których przechowywanie lub zabezpieczenie jest nadmiernie kosztowne. W przypadku kontynuowania działalności przedsiębiorstwa dłużnika majątku nie można sprzedawać, jeżeli utrudnia to kontynuowanie działalności przedsiębiorstwa. W przypadku złożenia propozycji układowej majątku nie można sprzedawać przed zawarciem układu, chyba że zgromadzenie wierzycieli przyjmie uchwałę umożliwiającą sprzedaż majątku niezależnie od propozycji układowej. Sprzedaż masy upadłości następuje za pośrednictwem aukcji zgodnie z procedurą przewidzianą w kodeksie postępowania egzekucyjnego.

11 Jakie wierzytelności mogą być zgłoszone do masy upadłości dłużnika oraz w jaki sposób traktuje się roszczenia powstałe po wszczęciu postępowania upadłościowego?

Wierzytelności, które należy zgłaszać do masy upadłości dłużnika

Wszystkie roszczenia wobec dłużnika, które powstały przed ogłoszeniem upadłości, należy zgłosić do masy upadłości dłużnika, niezależnie od ich podstawy czy terminów wymagalności. W przypadku ogłoszenia upadłości wszystkie roszczenia wierzyciela wobec dłużnika uznaje się za wymagalne, chyba że odpowiednio przepisy stanowią inaczej. Jeżeli wierzyciel zgłosił w sądzie powiązane roszczenie, ale sąd nie wydał jeszcze w tym zakresie orzeczenia, sąd zawiesi postępowanie w tym przedmiocie, a wierzyciel musi zgłosić wierzytelność syndykowi. Jeżeli wierzyciel zgłosił w sądzie roszczenie i sąd wydał w jego przedmiocie orzeczenie, które się uprawomocniło, wierzyciel musi również zgłosić wierzytelność syndykowi, ale tego rodzaju wierzytelność uznaje się za obronioną. Jeżeli dłużnikowi przysługiwało prawo do zaskarżenia orzeczenia sądowego, prawo to może zostać wykonane przez syndyka.

Procedura w przypadku wierzytelności powstałych po wszczęciu postępowania upadłościowego

Po ogłoszeniu upadłości wierzyciele w postępowaniu upadłościowym mogą zgłaszać roszczenia wobec dłużnika wyłącznie zgodnie z procedurą przewidzianą w ustawie o upadłości. Wierzytelności można zgłaszać wyłącznie syndykowi, przy czym możliwość ta dotyczy wyłącznie wierzytelności powstałych przed ogłoszeniem upadłości. Wierzytelności powstałych po ogłoszeniu upadłości nie można zgłosić przed zakończeniem postępowania upadłościowego. Należy uwzględnić fakt, że w odniesieniu do osób prawnych w większości przypadków zakończenie postępowania upadłościowego pociąga za sobą likwidację osoby prawnej i w związku z tym nie ma podmiotu, wobec którego można by było zgłosić roszczenie po zakończeniu postępowania upadłościowego. Należy zatem zachować ostrożność i uwzględnić tego rodzaju ryzyko przy zawieraniu transakcji z upadłą osobą prawną. Roszczenia wobec osoby fizycznej powstałe w toku postępowania upadłościowego można zgłosić po zakończeniu postępowania upadłościowego zgodnie z procedurą ogólną. Zobowiązania do zrekompensowania szkód wyrządzonych w toku postępowania upadłościowego przez niezgodną z prawem czynność dłużnika będącego osobą prawną stanowią zobowiązania masy upadłości, a zatem od dłużnika można zażądać ich wykonania w toku postępowania upadłościowego zgodnie z procedurą ogólną. Istnieje również możliwość przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego w stosunku do masy upadłości w odniesieniu do zobowiązań, które mają zostać wykonane.

Możliwa jest również sytuacja, w której po ogłoszeniu upadłości dłużnik dokona rozporządzenia rzeczą wchodzącą w skład masy upadłości. Tego rodzaju rozporządzenie jest nieważne, ponieważ w przypadku ogłoszenia upadłości prawo do zarządzania i rozporządzania majątkiem przechodzi na syndyka. Jeżeli jednak dłużnik dokona rozporządzenia, majątek przeniesiony na podstawie tych czynności zostanie zwrócony, jeżeli pozostaje on częścią masy upadłości. Jeżeli w wyniku przeniesienia wartość masy upadłości wzrosła, wypłaca się odszkodowanie. Jeżeli dłużnik dokonał rozporządzenia rzeczą w dniu ogłoszenia upadłości, domniemywa się, że czynności rozporządzenia dokonano po ogłoszeniu upadłości. Jeżeli dłużnik dokonał rozporządzenia swoimi przyszłymi wierzytelnościami przed ogłoszeniem upadłości, tego rodzaju czynność stanie się nieważna w przypadku ogłoszenia upadłości w odniesieniu do wierzytelności, które powstały po ogłoszeniu upadłości. Dłużnik będący osobą fizyczną może rozporządzać masą upadłości za zgodą syndyka. Wszelkie czynności rozporządzenia dokonane bez zgody syndyka są nieważne.

Procedura w przypadku wierzytelności powstałych po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego i postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia

W okresie obowiązywania planu restrukturyzacyjnego nie można wytoczyć powództwa na podstawie wierzytelności, do której zastosowanie ma plan restrukturyzacyjny. Można wytaczać powództwa w przedmiocie innych wierzytelności. W okresie obowiązywania planu restrukturyzacji zadłużenia nie można wytoczyć powództwa ani złożyć wniosku o wszczęcie postępowania nieprocesowego na podstawie wierzytelności, do której zastosowanie ma plan restrukturyzacji zadłużenia. Można wytaczać powództwa w przedmiocie innych wierzytelności. Zatwierdzenie planu restrukturyzacji zadłużenia pozostaje bez uszczerbku dla prawa wierzyciela do wniesienia sprzeciwu w toku postępowania sądowego wobec wierzytelności nieuznanych w planie restrukturyzacji zadłużenia. Wierzyciel może również wnieść sprzeciw w toku postępowania sądowego wobec zakresu wierzytelności w części, w jakiej wierzytelności nie uznano.

Złożenie wniosku o restrukturyzację przedsiębiorstwa lub wniosku o restrukturyzację zadłużenia przez dłużnika powoduje zawieszenie biegu terminu przedawnienia w odniesieniu do roszczeń wobec dłużnika. Po otrzymaniu wniosku o restrukturyzację przedsiębiorstwa sąd rozpatrujący sprawę może – na podstawie wniosku otrzymanego od przedsiębiorcy oraz za zgodą doradcy restrukturyzacyjnego, którą należy dołączyć do wniosku – zawiesić postępowanie sądowe dotyczące roszczenia pieniężnego wobec przedsiębiorcy do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacyjnego lub zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego, z wyjątkiem roszczenia z tytułu stosunku pracy lub roszczenia o zapłatę świadczenia alimentacyjnego, w przedmiocie których nie wydano jeszcze orzeczenia. W przypadku dopuszczenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia sąd zawiesi postępowanie sądowe dotyczące roszczenia pieniężnego wobec dłużnika, w przedmiocie którego nie wydano jeszcze orzeczenia, do chwili zatwierdzenia planu restrukturyzacyjnego lub zakończenia postępowania.

Plan restrukturyzacyjny nie zwalnia osoby solidarnie zobowiązanej do wykonania zobowiązania przedsiębiorcy z wykonania tego zobowiązania.

Zatwierdzenie planu restrukturyzacji zadłużenia nie zwalnia osoby solidarnie zobowiązanej do wykonania zobowiązania dłużnika z wykonania tego zobowiązania.

12 Jakie zasady obowiązują przy zgłaszaniu, weryfikacji i uznaniu wierzytelności?

Zasady regulujące zgłaszanie, sprawdzanie i uznawanie wierzytelności w toku postępowania upadłościowego

Wierzyciele mają obowiązek zgłosić syndykowi wszystkie swoje wierzytelności wobec dłużnika, które powstały przed ogłoszeniem upadłości, niezależnie od ich podstawy czy terminów wymagalności, nie później niż w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia zawiadomienia o upadłości w dzienniku urzędowym. W przypadku ogłoszenia upadłości wszystkie roszczenia wierzyciela wobec dłużnika uznaje się za wymagalne. Wierzytelność należy zgłosić syndykowi składając pisemne oświadczenie (zgłoszenie wierzytelności). W zgłoszeniu wierzytelności określa się treść, podstawę i zakres wierzytelności oraz wskazuje się, czy jest ona zabezpieczona zastawem. Dołącza się do niego dokumenty stanowiące dowód na poparcie okoliczności przedstawionych w zgłoszeniu. Syndyk jest zobowiązany do sprawdzenia, czy zgłoszone wierzytelności są uzasadnione oraz czy istnieją zabezpieczenia wierzytelności. Wierzyciele i dłużnik mogą zgłosić syndykowi sprzeciw na piśmie wobec wierzytelności lub zabezpieczenia wierzytelności przed przeprowadzeniem zgromadzenia w celu obrony wierzytelności.

Wierzytelności broni się podczas zgromadzenia wierzycieli (zgromadzenie w celu obrony wierzytelności). Zabezpieczeń wierzytelności broni się wraz z wierzytelnościami, dla których zostały ustanowione. Podczas zgromadzenia w celu obrony wierzytelności wierzytelności są rozpatrywane w kolejności ich zgłoszenia. Domniemywa się, że wierzytelność, jej kolejność zaspokajania oraz zabezpieczenie zostały uznane, jeżeli syndyk ani żaden z wierzycieli nie wniósł w ich przedmiocie sprzeciwu podczas zgromadzenia w celu obrony wierzytelności lub jeżeli syndyk lub wierzyciel, który wniósł sprzeciw, wycofa go podczas zgromadzenia w celu obrony wierzytelności. Syndyk ma obowiązek wnieść sprzeciw wobec wierzytelności lub zabezpieczenia podczas zgromadzenia w celu obrony wierzytelności, jeżeli istnieją ku temu przesłanki. Uznaje się, że wierzytelności lub zabezpieczenia zostały uznane bez obrony podczas zgromadzenia w celu obrony wierzytelności, jeżeli są to wierzytelności uwzględnione w prawomocnym orzeczeniu sądu lub wyroku sądu

polubownego, zabezpieczenia uznane prawomocnym orzeczeniem sądu lub wyrokiem sądu polubownego oraz zabezpieczenia wpisane do rejestru gruntów, rejestru statków, rejestru zastawów handlowych lub estońskiego Centralnego Rejestru Papierów Wartościowych. Sporządza się wykaz uznanych wierzytelności.

W protokole zgromadzenia w celu obrony wierzytelności wskazuje się, czy poszczególne wierzytelności lub zabezpieczenia wierzytelności zostały uznane oraz kto wniósł sprzeciw wobec wierzytelności, jej kolejności zaspokajania lub zabezpieczenia. W protokole wskazuje się również, kto wycofał wniesiony sprzeciw. Jeżeli wierzytelność przysługująca wierzycielowi nie została uznana, a wierzyciel nie wytoczył powództwa o uznanie wierzytelności lub sąd oddalił jego powództwo, sprzeciw wierzyciela wobec wierzytelności przysługujących innemu wierzycielowi zostanie oddalony. Jeżeli nie wniesiono żadnych innych sprzeciwów wobec wierzytelności przysługującej innemu wierzycielowi, domniemywa się, że wierzytelność została uznana. Wobec wierzytelności lub jej pozycji w kolejności zaspokajania wierzytelności uznanych podczas zgromadzenia w celu obrony wierzytelności nie można następnie wnieść sprzeciwu.

Zasady regulujące zgłaszanie, sprawdzanie i uznawanie wierzytelności w toku postępowania restrukturyzacyjnego i postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia

W toku postępowania restrukturyzacyjnego dłużnik przedstawia listę wierzytelności, na której umieszcza wszystkie wierzytelności wraz ze wskazaniem wierzycieli, którym te wierzytelności przysługują. Sami wierzyciele nie zgłaszają zatem żadnych wierzytelności. Wierzyciel, którego wierzytelność ma zostać zrestrukturyzowana w ramach planu restrukturyzacyjnego i który nie zgadza się z zakresem wierzytelności, może – w toku postępowania restrukturyzacyjnego – złożyć doradcy restrukturyzacyjnemu pisemne oświadczenie, w którym określi, w jakim zakresie nie zgadza się z wierzytelnością określoną w zawiadomieniu o restrukturyzacji, oraz przedstawić dowody potwierdzające te okoliczności. Jeżeli wierzyciel nie złoży oświadczenia w wyznaczonym terminie, uznaje się, że zgodził się on z zakresem wierzytelności. Dłużnik może zakwestionować argumenty podniesione przez wierzyciela, ale musi uzasadnić swoje stanowisko. Na podstawie przedstawionych twierdzeń i dowodów sąd ustali zakres roszczenia głównego i roszczenia o świadczenia uboczne przysługujących wierzycielowi oraz istnienie i zakres zabezpieczenia.

W toku postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia dłużnik przedstawia plan restrukturyzacji zadłużenia wskazujący zobowiązania, które mają zostać zrestrukturyzowane, oraz sposób restrukturyzacji, o który wnosi dłużnik. Podobnie jak w przypadku postępowania restrukturyzacyjnego, sami wierzyciele nie zgłaszają żadnych wierzytelności. Jeżeli wierzyciel, którego wierzytelność ma zostać zrestrukturyzowana, nie zgadza się z informacjami przedstawionymi przez dłużnika na liście wierzytelności, informuje on sąd lub – na wniosek sądu – doradcę w terminie wyznaczonym przez sąd, w jakim zakresie nie zgadza się z wierzytelnością, oraz przedstawia dowody potwierdzające te okoliczności. Jeżeli wierzyciel nie złoży tego rodzaju oświadczenia w wyznaczonym terminie, uznaje się, że zgodził się on z zakresem wierzytelności. Jeżeli dłużnik lub doradca nie zgadza się z twierdzeniem zawartym w oświadczeniu wierzyciela, niezwłocznie składa w sądzie oświadczenie wraz z dowodami i uzasadnia, dlaczego nie zgadza się z informacjami zawartymi w oświadczeniu. Na podstawie przedstawionych twierdzeń i dowodów sąd ustali zakres roszczenia głównego i roszczenia o świadczenia uboczne przysługujących wierzycielowi oraz istnienie zabezpieczenia.

13 Jakie zasady obowiązują przy podziale funduszy masy upadłości? W jaki sposób ustala się hierarchę roszczeń i praw wierzycieli?

Obowiązującą zasadą jest zasada równego traktowania wszystkich wierzycieli. Mają jednak zastosowanie pewne wyjątki, zgodnie z którymi niektórym wierzycielom przysługuje prawo pierwszeństwa.

Przed wypłatą środków pieniężnych na podstawie wyniku podziału dokonuje się płatności z masy upadłości na pokrycie kosztów związanych z postępowaniem upadłościowym w następującej kolejności:

- 1) wierzytelności powstałe wskutek wyłączenia składników majątku lub ich odzyskania;
- 2) świadczenia alimentacyjne płatne na rzecz dłużnika i osób pozostających na jego utrzymaniu;
- 3) zobowiązania masy upadłości;
- 4) koszty i wydatki poniesione w toku postępowania upadłościowego.

Po dokonaniu tych płatności wierzytelności zaspokajają się w następującej kolejności:

- 1) uznane wierzytelności zabezpieczone zastawem;
- 2) inne uznane wierzytelności zgłoszone w wyznaczonym terminie;
- 3) inne wierzytelności, których nie zgłoszono w wyznaczonym terminie, ale które uznano.

Osoba trzecia może ponosić odpowiedzialność za zobowiązania dłużnika w przypadku gdy dłużnicy odpowiadają solidarnie. W takim przypadku dłużnik solidarny ponosi odpowiedzialność wobec wierzyciela niezależnie od niewypłacalności dłużnika. Jeżeli dłużnik solidarny ureguluje część długu, którą wierzyciel również zgłosił wobec dłużnika, część ta zostanie potrącona z wierzytelności.

Istnieje również możliwość przeniesienia zobowiązania dłużnika na osobę trzecią na podstawie przepisów prawa. Jeżeli pracodawca stał się niewypłacalny, tj. ogłoszono upadłość pracodawcy lub postępowanie upadłościowe zakończyło się umorzeniem, pracownik otrzyma odszkodowanie z tytułu całego wynagrodzenia, którego nie otrzymał przed ogłoszeniem niewypłacalności pracodawcy, całego wynagrodzenia za czas urlopu, którego nie otrzymał przed ogłoszeniem niewypłacalności pracodawcy, oraz wszelkich świadczeń nieotrzymanych z powodu rozwiązania umowy o pracę przed ogłoszeniem niewypłacalności pracodawcy lub po jej ogłoszeniu. Jeżeli pracodawca jest niewypłacalny, wierzycielem w postępowaniu upadłościowym w odniesieniu do niezapłaconych składek na ubezpieczenie od utraty pracy jest skarb państwa.

W toku postępowania restrukturyzacyjnego i postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia nie można mówić o masie upadłości, a wierzytelności są zaspokajane zgodnie z planem restrukturyzacyjnym lub planem restrukturyzacji zadłużenia. Plan restrukturyzacyjny nie zwalnia osoby solidarnie zobowiązanej do wykonania zobowiązania przedsiębiorcy z wykonania tego zobowiązania. Jeżeli osoba solidarnie zobowiązana do wykonania zobowiązania przedsiębiorcy wykonała to zobowiązanie, będzie jej przysługiwało roszczenie regresowe wobec przedsiębiorcy wyłącznie w zakresie, w jakim przedsiębiorca odpowiada za wykonanie zobowiązania w ramach planu restrukturyzacyjnego. Zatwierdzenie planu restrukturyzacji zadłużenia nie zwalnia osoby solidarnie zobowiązanej do wykonania zobowiązania dłużnika z wykonania tego zobowiązania. Jeżeli osoba solidarnie zobowiązana do wykonania zobowiązania dłużnika wykonała to zobowiązanie, będzie jej przysługiwało roszczenie regresowe wobec dłużnika wyłącznie w zakresie, w jakim dłużnik odpowiada za wykonanie zobowiązania w ramach planu restrukturyzacji zadłużenia.

14 Jakie są przesłanki oraz skutki zakończenia postępowania upadłościowego (w szczególności w drodze układu)?

Zakończenie postępowania upadłościowego i skutki jego zakończenia

Postępowanie upadłościowe zostaje zakończone w przypadku oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości, umorzenia postępowania upadłościowego, ustania przesłanek upadłości, za zgodą wierzycieli, w przypadku zatwierdzenia sprawozdania końcowego, zatwierdzenia układu lub z innych przyczyn przewidzianych w przepisach prawa.

Sąd zakończy postępowanie, wydając postanowienie o jego umorzeniu bez ogłaszania upadłości, niezależnie od niewypłacalności dłużnika, jeżeli majątek dłużnika nie wystarcza do pokrycia kosztów i wydatków poniesionych w toku postępowania upadłościowego oraz jeżeli niemożliwe jest odzyskanie majątku lub zgłoszenie roszczenia do majątku, w tym wytoczenie powództwa przeciwko członkowi organu zarządzającego. Sąd może również zakończyć postępowanie, wydając postanowienie o jego umorzeniu bez ogłaszania upadłości, niezależnie od niewypłacalności dłużnika, jeżeli majątek dłużnika obejmuje głównie roszczenia o odzyskanie majątku lub roszczenia wobec osób trzecich, jeżeli zaspokojenie tych roszczeń jest mało prawdopodobne. Sąd

nie zakończy postępowania przez umorzenie, jeżeli dłużnik, wierzyciel lub osoba trzecia wpłaci kwotę określoną przez sąd jako zaliczkę na pokrycie kosztów i wydatków poniesionych w toku postępowania upadłościowego na specjalny rachunek bankowy. Jeżeli postępowanie upadłościowe prowadzone wobec dłużnika będącego osobą prawną zakończy się umorzeniem, zarządca tymczasowy zlikwiduje osobę prawną w terminie dwóch miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu postępowania bez wszczynania postępowania likwidacyjnego. Jeżeli w chwili umorzenia postępowania upadłościowego dłużnik posiada jakiegokolwiek majątek, w pierwszej kolejności zostanie z niego wypłacone wynagrodzenie zarządcy tymczasowego oraz zostaną z niego pokryte niezbędne wydatki.

Sąd zakończy postępowanie upadłościowe na wniosek dłużnika, jeżeli ustaly przesłanki postępowania upadłościowego, pod warunkiem że dłużnik udowodni, iż nie jest niewypłacalny lub iż prawdopodobnie nie stanie się niewypłacalny, jeżeli upadłość została ogłoszona z powodu możliwej niewypłacalności dłużnika w przyszłości. W przypadku zakończenia postępowania upadłościowego z powodu ustania przesłanek postępowania upadłościowego nie rozwiązuje się osoby prawnej.

Sąd zakończy postępowanie upadłościowe na wniosek dłużnika, jeżeli wszyscy wierzyciele, którzy zgłosili swoje wierzytelności w wyznaczonym terminie, wyrazili zgodę na zakończenie postępowania. Jeżeli dłużnik będący osobą prawną jest stale niewypłacalny, sąd nakaże jego likwidację w postanowieniu kończącym postępowanie.

Postępowanie upadłościowe kończy się zatwierdzeniem sprawozdania końcowego, które syndyk przedstawi radzie wierzycieli i sądowi. W sprawozdaniu końcowym syndyk przedstawia informacje dotyczące masy upadłości i środków pieniężnych uzyskanych z jej sprzedaży, płatności, wierzytelności uznanych przez wierzycieli, wytoczonych powództw i powództw, których jeszcze nie wytoczono itd. Wierzyciel może wnieść do sądu sprzeciw wobec sprawozdania końcowego. Sąd decyduje o zatwierdzeniu sprawozdania końcowego oraz o zakończeniu postępowania upadłościowego. Sąd odmówi zatwierdzenia sprawozdania końcowego oraz w drodze postanowienia zwróci je syndykowi w celu kontynuowania postępowania upadłościowego, jeżeli sprawozdanie końcowe ujawnia naruszenie praw dłużnika lub wierzycieli w toku postępowania upadłościowego.

Postępowanie upadłościowe może się również zakończyć zawarciem układu. Układ jest umową zawartą pomiędzy dłużnikiem a wierzycielami dotyczącą spłaty zadłużenia, która obejmuje zmniejszenie zadłużenia lub przedłużenie terminu spłaty. W toku postępowania upadłościowego układ zawiera się na wniosek dłużnika lub syndyka po ogłoszeniu upadłości. Uchwałę o zawarciu układu przyjmuje zgromadzenie wierzycieli. Sąd zdecyduje o zatwierdzeniu układu. Sąd zakończy postępowanie upadłościowe, wydając postanowienie o zatwierdzeniu układu.

Jeżeli postępowanie upadłościowe nie zostanie zakończone w ciągu dwóch lat od dnia ogłoszenia upadłości, syndyk będzie składał radzie wierzycieli i sądowi sprawozdania co sześć miesięcy do chwili zakończenia postępowania upadłościowego. W sprawozdaniach tych określi przyczyny, dla których postępowanie upadłościowe nie zostało zakończone, oraz przedstawi informacje dotyczące sprzedanych i niesprzedanych składników masy upadłości i zarządzania masą upadłości. Sąd zwolni syndyka z jego obowiązków w przypadku zakończenia postępowania upadłościowego, chyba że odpowiednie przepisy stanowią inaczej. Sąd może odmówić zwolnienia syndyka z jego obowiązków, jeżeli do chwili zakończenia postępowania upadłościowego nie sprzedano wszystkich składników masy upadłości, jeżeli nadal oczekuje się wpływu środków pieniężnych ze sprzedaży masy upadłości, jeżeli powództwa wytoczone przez syndyka nie zostały jeszcze rozpoznane lub jeżeli syndyk zamierza wytoczyć powództwo lub ma obowiązek je wytoczyć. W takim przypadku syndyk będzie również nadal wykonywał swoje obowiązki po zakończeniu postępowania upadłościowego. Jeżeli po zakończeniu postępowania upadłościowego i zwolnieniu syndyka z jego obowiązków do masy upadłości trafią środki pieniężne, jeżeli kwoty przydzielone podczas podziału zostaną udostępnione lub jeżeli okaże się, że masa upadłości obejmuje rzeczy, których nie uwzględniono przy sporządzaniu planu podziału, sąd wyda – z urzędu lub na wniosek syndyka lub wierzyciela – postanowienie o dodatkowym podziale.

Zakończenie postępowania restrukturyzacyjnego i skutki jego zakończenia

Postępowanie restrukturyzacyjne dobiega końca w przypadku jego zakończenia przed upływem wyznaczonego terminu, jeżeli plan restrukturyzacyjny zostanie unieważniony, jeżeli plan restrukturyzacyjny zostanie wykonany przed upływem wyznaczonego terminu lub jeżeli upłynie termin wykonania planu restrukturyzacyjnego wyznaczony w planie restrukturyzacyjnym. W przypadku wykonania planu restrukturyzacyjnego przed upływem wyznaczonego terminu postępowanie restrukturyzacyjne zostaje zakończone, jeżeli przedsiębiorca wykonał wszystkie zobowiązania przyjęte w ramach planu restrukturyzacyjnego przed upływem terminu wykonania planu restrukturyzacyjnego.

Postępowanie restrukturyzacyjne może się zakończyć przed upływem wyznaczonego terminu wyłącznie przed zatwierdzeniem planu restrukturyzacyjnego. Sąd zakończy postępowanie restrukturyzacyjne przed upływem wyznaczonego terminu w przypadku naruszenia przez przedsiębiorcę ciężącego na nim obowiązku współpracy, niewpłacenia przez przedsiębiorcę kwoty wyznaczonej przez sąd jako zaliczki na pokrycie wynagrodzenia i wydatków doradcy restrukturyzacyjnego lub biegłego, niezatwierdzenia planu restrukturyzacyjnego, złożenia przez przedsiębiorcę wniosku w tym przedmiocie, ustania przesłanek wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego, roztrwonienia majątku przedsiębiorcy lub działania na szkodę interesów wierzycieli, niezłożenia planu restrukturyzacyjnego w wyznaczonym terminie lub niejednoznaczności wierzytelności. Jeżeli sąd zakończy postępowanie restrukturyzacyjne przed wyznaczonym terminem, następuje zniesienie skutków wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego z mocą wsteczną.

W przypadku upływu terminu wykonania planu restrukturyzacyjnego postępowanie restrukturyzacyjne zostanie zakończone.

Postępowanie restrukturyzacyjne może również zostać zakończone w przypadku unieważnienia planu restrukturyzacyjnego. Plan restrukturyzacyjny zostaje unieważniony, jeżeli przedsiębiorca został skazany za przestępstwo związane z upadłością lub przestępstwo związane z postępowaniem egzekucyjnym po zatwierdzeniu planu restrukturyzacyjnego, jeżeli przedsiębiorca w znacznym zakresie nie wykonuje zobowiązań przewidzianych w planie restrukturyzacyjnym, jeżeli po upływie co najmniej połowy okresu obowiązywania planu restrukturyzacyjnego nie ulega wątpliwości, że przedsiębiorca nie jest w stanie wykonać zobowiązań przyjętych w ramach planu restrukturyzacyjnego, na wniosek doradcy restrukturyzacyjnego, jeżeli nie uiszczono opłaty z tytułu nadzoru, jeżeli przedsiębiorca nie zapewnia doradcy restrukturyzacyjnemu wsparcia podczas wykonywania obowiązku w zakresie nadzoru lub jeżeli nie dostarcza doradcy restrukturyzacyjnemu informacji żądanych przez tego ostatniego w celu sprawowania nadzoru, jeżeli przedsiębiorca złoży wniosek o unieważnienie planu restrukturyzacyjnego lub w przypadku ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy. W przypadku unieważnienia planu restrukturyzacyjnego następuje zniesienie skutków wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego z mocą wsteczną.

Zakończenie postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia i skutki jego zakończenia

Postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia kończy się w przypadku oddalenia lub odrzucenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia, unieważnienia planu restrukturyzacji zadłużenia, zakończenia postępowania lub upływu terminu wykonania wyznaczonego w planie restrukturyzacji zadłużenia. W przypadku wykonania planu restrukturyzacji zadłużenia przed upływem wyznaczonego terminu postępowanie zostaje zakończone, jeżeli dłużnik wykonał wszystkie swoje zobowiązania przyjęte w ramach planu restrukturyzacji zadłużenia przed upływem terminu wykonania tego planu. Sąd unieważni plan restrukturyzacji zadłużenia na wniosek dłużnika oraz w przypadku ogłoszenia upadłości dłużnika. Sąd może unieważnić plan restrukturyzacji zadłużenia, jeżeli dłużnik w znacznym stopniu nie wykonuje zobowiązań określonych w planie restrukturyzacji zadłużenia, jeżeli po upływie co najmniej połowy okresu obowiązywania planu restrukturyzacji zadłużenia nie ulega wątpliwości, że dłużnik nie jest w stanie wykonać zobowiązań przyjętych w ramach planu, dłużnik nie ma żadnych problemów z wypłacalnością lub przezwycięzył tego rodzaju problemy, dłużnik umyślnie lub wykazując się rażącym niedbalstwem przedstawił błędne lub niekompletne informacje o swoim majątku, swoich dochodach, wierzycielach lub zobowiązaniach, dłużnik dokonał płatności na rzecz wierzycieli niewymienionych w planie restrukturyzacji zadłużenia, szkodząc tym samym w znacznym stopniu interesom

pozostałych wierzycieli, dłużnik nie zapewnia wsparcia sądowi lub doradcy podczas wykonywania obowiązku w zakresie nadzoru lub nie dostarcza informacji wymaganych w celu sprawowania nadzoru lub jeżeli dłużnik nie zapłacił kwoty określonej przez sąd jako zaliczki na pokrycie wynagrodzenia i wydatków doradcy lub biegłego. W przypadku unieważnienia planu restrukturyzacji zadłużenia następuje zniesienie z mocą wsteczną skutków dopuszczenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

15 Jakie prawa przysługują wierzycielom po zakończeniu postępowania upadłościowego?

Prawa wierzycieli po zakończeniu postępowania upadłościowego

Po zakończeniu postępowania upadłościowego wierzytelności, które można było zgłosić, ale których nie zgłoszono w toku postępowania upadłościowego, oraz wierzytelności, które zgłoszono, ale których nie zaspokojono, lub wobec których dłużnik wniósł sprzeciw, mogą zostać zgłoszone przez wierzycieli wobec dłużnika zgodnie z procedurą ogólną. W tym przypadku odsetki i odsetki od zadłużenia przeterminowanego nie będą naliczane za okres trwania postępowania upadłościowego.

Jeżeli dłużnik będący osobą fizyczną zostaje zwolniony ze swoich obowiązków, które nie zostały wykonane w toku postępowania upadłościowego, roszczenia wierzycieli w postępowaniu upadłościowym wobec dłużnika, w tym wierzytelności przysługujące wierzycielom w postępowaniu upadłościowym, którzy nie zgłosili swoich wierzytelności w toku postępowania upadłościowego, z wyjątkiem zobowiązań do zrehabilitowania szkody wyrządzonej umyślnie poprzez czynność niezgodną z prawem lub do zapłaty świadczenia alimentacyjnego na rzecz dziecka lub rodzica, wygasają.

Po zakończeniu postępowania upadłościowego wierzyciele mogą również zgłosić wobec dłużnika roszczenia wynikające z zobowiązań masy upadłości, których nie zaspokojono w toku postępowania upadłościowego. Roszczenia powstałe w toku postępowania upadłościowego, których nie można było zgłosić w toku postępowania upadłościowego, można również zgłosić wobec dłużnika zgodnie z procedurą ogólną. W tym przypadku bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w chwili zakończenia postępowania upadłościowego. W zakresie, w jakim przysługująca wierzycielowi wierzytelność uznana w toku postępowania upadłościowego nie została zaspokojona w toku postępowania upadłościowego, postanowienie stanowi tytuł wykonawczy, chyba że dłużnik wniósł sprzeciw wobec wierzytelności lub sąd uznał wierzytelność.

Prawa wierzycieli po zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego

W przypadku zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego z powodu upływu terminu wykonania planu restrukturyzacyjnego wierzyciel może dochodzić wierzytelności zrestrukturyzowanej w ramach planu restrukturyzacyjnego wyłącznie w zakresie uzgodnionym w tym planie, lecz którego nie zrealizowano. W przypadku unieważnienia planu restrukturyzacyjnego lub jego przedterminowego uchylecia następuje zniesienie skutków wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego z mocą wsteczną. Wierzyciel, którego wierzytelność zrestrukturyzowano w ramach planu restrukturyzacyjnego, odzyskuje prawo dochodzenia roszczeń wobec przedsiębiorcy w pierwotnej kwocie. Należy również uwzględnić zyski osiągnięte przez wierzyciela w toku wykonywania planu restrukturyzacyjnego.

Prawa wierzycieli po zakończeniu postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia

W przypadku odrzucenia lub oddalenia wniosku lub zakończenia postępowania następuje zniesienie z mocą wsteczną wszelkich skutków dopuszczenia wniosku. Wierzyciel, którego wierzytelność zrestrukturyzowano w ramach planu restrukturyzacji zadłużenia, odzyskuje prawo dochodzenia roszczeń wobec dłużnika w pierwotnej kwocie. Należy również uwzględnić zyski osiągnięte przez wierzyciela w toku wykonywania planu restrukturyzacji zadłużenia.

W przypadku upływu terminu wykonania planu restrukturyzacji zadłużenia wierzyciel może dochodzić wierzytelności zrestrukturyzowanej w ramach planu restrukturyzacji zadłużenia wyłącznie w zakresie uzgodnionym w tym planie, lecz którego nie zrealizowano zgodnie z planem.

16 Kto ponosi koszty postępowania upadłościowego łącznie z poniesionymi wydatkami?

Postępowanie upadłościowe

W przypadku uwzględnienia wniosku o ogłoszenie upadłości lub zakończenia postępowania upadłościowego w drodze układu koszty i wydatki poniesione w toku postępowania upadłościowego pokrywane są z masy upadłości. W przypadku oddalenia lub odrzucenia wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego przez wierzyciela lub zakończenia postępowania z powodu wycofania wniosku o ogłoszenie upadłości przez wierzyciela koszty i wydatki poniesione w toku postępowania upadłościowego ponosi wierzyciel. W przypadku umorzenia postępowania upadłościowego sąd rozstrzyga o podziale kosztów i wydatków poniesionych w toku postępowania upadłościowego stosownie do okoliczności.

Jeżeli postępowanie wszczęte na wniosek dłużnika zostaje umorzone bez ogłaszania upadłości, a majątek dłużnika jest niewystarczający do dokonania wymaganych płatności, sąd nakazuje dłużnikowi zapłatę wynagrodzenia zarządcy tymczasowego i pokrycie wydatków podlegających zwrotowi, lecz może zarządzić ich pokrycie z budżetu państwa. Maksymalna kwota wynagrodzenia i wydatków zarządcy tymczasowego, które można pokryć z budżetu państwa, wynosi 397 EUR (z uwzględnieniem podatków przewidzianych w przepisach, z wyjątkiem podatku od wartości dodanej). Sąd nie zarządzi pokrycia wynagrodzenia i wydatków zarządcy tymczasowego z budżetu państwa, jeżeli dłużnik, wierzyciel lub osoba trzecia wpłacił kwotę określoną przez sąd jako zaliczkę na pokrycie wynagrodzenia i wydatków zarządcy tymczasowego podlegających zwrotowi na specjalny rachunek bankowy.

Postępowanie restrukturyzacyjne

W przypadku wszczęcia postępowania restrukturyzacyjnego sąd wyznaczy termin wpłaty przez przedsiębiorcę kwoty określonej przez sąd jako zaliczka na pokrycie początkowego wynagrodzenia i początkowych wydatków doradcy restrukturyzacyjnego na specjalny rachunek bankowy. Jeżeli przedsiębiorca nie wpłaci tej kwoty, sąd umorzy postępowanie restrukturyzacyjne. Sąd określi kwotę wynagrodzenia doradcy restrukturyzacyjnego i wydatków podlegających zwrotowi w przypadku zwolnienia doradcy restrukturyzacyjnego z jego obowiązków lub zatwierdzenia planu restrukturyzacyjnego na podstawie sprawozdania dotyczącego czynności i wydatków doradcy restrukturyzacyjnego.

Jeżeli sąd powołuje biegłego w toku postępowania restrukturyzacyjnego, biegły ma prawo do zwrotu koniecznych i uzasadnionych wydatków poniesionych podczas wykonywania swoich obowiązków oraz do otrzymania wynagrodzenia z tytułu wykonywanych obowiązków. Sąd określi kwotę wynagrodzenia biegłego i wydatków podlegających zwrotowi w przypadku zwolnienia biegłego z jego obowiązków na podstawie sprawozdania dotyczącego czynności i biegłego, które złożono w terminie wyznaczonym przez sąd. Ustalając wysokość wynagrodzenia biegłego, sąd może również wysłuchać opinii przedsiębiorcy.

Postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia

Dłużnik ponosi koszty i wydatki poniesione w toku postępowania w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia. Koszty postępowania po stronie wierzycieli pokrywają sami wierzyciele. Sąd może nakazać dłużnikowi pokrycie kosztów postępowania po stronie wierzycieli, jeżeli dłużnik umyślnie złożył bezzasadny wniosek o restrukturyzację zadłużenia lub spowodował powstanie kosztów postępowania po stronie wierzycieli, w inny sposób umyślnie przedstawiając nieprawdziwe informacje lub umyślnie składając bezzasadny wniosek lub wnosząc bezzasadny sprzeciw. Dłużnikowi nie zostanie przyznana żadna pomoc prawna ze strony państwa na pokrycie opłaty sądowej. W przypadku wykonania planu restrukturyzacji zadłużenia dłużnik nie będzie musiał zwracać kwoty pomocy prawnej przyznanej przez państwo. W przypadku powołania doradcy lub biegłego sąd określi kwotę, jaką dłużnik musi wpłacić jako zaliczkę na pokrycie wynagrodzenia i wydatków doradcy lub biegłego na specjalny rachunek bankowy.

17 Jakie są zasady dotyczące nieważności, zaskarżenia lub względnej bezskuteczności czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla ogółu wierzycieli?

Postępowanie upadłościowe

W przypadku ogłoszenia upadłości prawo dłużnika do zarządzania masą upadłości i rozporządzania nią przechodzi na syndyka. Po ogłoszeniu upadłości wszelkie czynności rozporządzenia majątkiem wchodzącym w skład masy upadłości dokonane przez dłużnika są nieważne. Dłużnik będący osobą fizyczną może rozporządzać masą upadłości za zgodą syndyka. Wszelkie czynności rozporządzenia dokonane bez zgody syndyka są nieważne.

Sąd, rozpatrując skargę pauliańską, uznaje za bezskuteczną jakąkolwiek transakcję lub inną czynność dłużnika, którą zawarto lub której dokonano przed ogłoszeniem upadłości i która szkodzi interesom wierzycieli. Jeżeli transakcja uznana za bezskuteczną została zawarta lub jakąkolwiek inną czynność uznana za bezskuteczną została dokonana w okresie od powołania zarządcy tymczasowego do ogłoszenia upadłości, uznaje się, że transakcja lub czynność wyrządziła szkodę interesom wierzycieli.

Dłużnik, wierzyciel lub syndyk mogą wnieść o uchylenie przez sąd uchwały zgromadzenia wierzycieli, jeżeli uchwała ta jest sprzeczna z prawem lub przyjęto ją z naruszeniem procedury przewidzianej w przepisach lub jeżeli prawo do zaskarżenia uchwały jest bezpośrednio przewidziane w przepisach. Można wnieść o uchylenie uchwały zgromadzenia wierzycieli również wówczas, gdy uchwała szkodzi wspólnym interesom wierzycieli.

Jeżeli postępowanie wszczęto w celu zwolnienia dłużnika będącego osobą fizyczną z ciążących na nim zobowiązań, sąd może na wniosek dłużnika uchylić postanowienie o zwolnieniu dłużnika z jego zobowiązań, których nie wykonano w toku postępowania upadłościowego, w terminie jednego roku od dnia wydania postanowienia, jeżeli nie ulega wątpliwości, iż dłużnik umyślnie nie wykonał swoich zobowiązań w toku postępowania w przedmiocie zwolnienia dłużnika z jego zobowiązań, a tym samym wyraźnie utrudnił zaspokojenia roszczeń wierzycieli.

Jeżeli dłużnik i wierzyciele zgodzili się na zawarcie układu po ogłoszeniu upadłości, sąd może uchylić układ, jeżeli dłużnik nie wykonał zobowiązań wynikających z układu, został skazany za przestępstwo związane z upadłością lub przestępstwo związane z postępowaniem egzekucyjnym lub jeżeli po upływie co najmniej połowy okresu obowiązywania układu nie ulega wątpliwości, że dłużnik nie jest w stanie spełnić warunków układu. Uchylenie układu dotyczy wszystkich wierzycieli, którzy uczestniczyli w układzie, a zatem służy ochronie ogółu wierzycieli.

Postępowanie restrukturyzacyjne

Sąd unieważni plan restrukturyzacyjny, jeżeli przedsiębiorca został skazany za przestępstwo związane z upadłością lub przestępstwo związane z postępowaniem egzekucyjnym po zatwierdzeniu planu restrukturyzacyjnego, jeżeli przedsiębiorca w znacznym zakresie nie wykonuje zobowiązań przewidzianych w planie restrukturyzacyjnym, jeżeli po upływie co najmniej połowy okresu obowiązywania planu restrukturyzacyjnego nie ulega wątpliwości, że przedsiębiorca nie jest w stanie wykonać zobowiązań zaciągniętych w ramach planu restrukturyzacyjnego, na wniosek doradcy restrukturyzacyjnego, jeżeli nie uiszczono opłaty z tytułu nadzoru, jeżeli przedsiębiorca nie zapewnia doradcy restrukturyzacyjnemu wsparcia podczas wykonywania obowiązku w zakresie nadzoru lub jeżeli nie dostarcza doradcy restrukturyzacyjnemu informacji żądanych przez tego ostatniego w celu sprawowania nadzoru, jeżeli przedsiębiorca złoży wniosek o unieważnienie planu restrukturyzacyjnego lub w przypadku ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy. Wierzyciel, którego wierzytelność zrestrukturyzowano w ramach planu restrukturyzacyjnego, odzyskuje prawo dochodzenia roszczeń wobec przedsiębiorcy w pierwotnej kwocie, przy czym należy również uwzględnić zyski osiągnięte przez wierzyciela w toku wykonywania planu restrukturyzacyjnego.

Postępowanie w przedmiocie restrukturyzacji zadłużenia

Sąd unieważni plan restrukturyzacji zadłużenia na wniosek dłużnika lub w przypadku ogłoszenia upadłości dłużnika, jeżeli dłużnik w znacznym stopniu nie wykonuje swoich zobowiązań określonych w planie restrukturyzacji zadłużenia, jeżeli po upływie co najmniej połowy okresu obowiązywania planu restrukturyzacji zadłużenia nie ulega wątpliwości, że dłużnik nie jest w stanie wykonać zobowiązań przyjętych w ramach planu, dłużnik nie ma żadnych problemów z wypłacalnością lub przewycięzył tego rodzaju problemy, przy czym restrukturyzacja wierzytelności przysługujących wierzycielowi nie jest już sprawiedliwa w odniesieniu do wierzycieli ze względu na istotną zmianę okoliczności, jeżeli dłużnik umyślnie lub wykazując się rażącym niedbalstwem przedstawił błędne lub niekompletne informacje o swoim majątku, swoich dochodach, wierzycielach lub zobowiązaniach, dłużnik dokonał płatności na rzecz wierzycieli niewymienionych w planie restrukturyzacji zadłużenia, szkodząc tym samym w znacznym stopniu interesom pozostałych wierzycieli, dłużnik nie zapewnia wsparcia sądowi lub doradcy podczas wykonywania obowiązku w zakresie nadzoru lub nie dostarcza informacji wymaganych w celu sprawowania nadzoru lub jeżeli dłużnik nie zapłacił kwoty określonej przez sąd jako zaliczki. Wierzyciel, którego wierzytelność zrestrukturyzowano w ramach planu restrukturyzacji zadłużenia, odzyskuje prawo dochodzenia roszczeń wobec dłużnika w pierwotnej kwocie. Należy również uwzględnić zyski osiągnięte przez wierzyciela w toku wykonywania planu restrukturyzacji zadłużenia.

Ostatnia aktualizacja: 12/02/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.